

NOVEMBER - DECEMBER 2018
ŠTEVILKA - NUMBER 6
LETO - YEAR 67

<http://www.glasslovenije.com.au>
PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

Misli Thoughts

PO
MARIJI
POMAGAJ

BOGU

50

HVALA

Misli november - december 2018

VSEBINA

- 3 Shranjeno v spominu srca
- 4 Vzgonska sila, ...
- 6 Slovenian Mission Melbourne
- 16 Fr Paul Smith's Homily
- 18 Čestitka k zlatemu jubileju
- 18 Vaši darovi
- 20 Slovenian Mission Sydney
- 27 Življenje pri SD Sydney
- 29 Iz Kraljičine dežele – Queensland
- 32 Slovenian Mission Adelaide
- 37 Iz Kluba Triglav Mounties Group
- 41 Izpod Triglava
- 45 Dragi avstralski rojaki
- 48 Cilka Žagar nam bistri poglede
- 51 Jutranji pozdrav vsem,
ki vas imam rada
- 52 Starosti ali bolezn
naj nas ne bo strah in ne sram
- 54 Matica pokojnih 2018

Oj, srečna noč božična! p. Vladimir Kos

**Oj, snežnosvetla, srečna noč božična!
Za celo leto polna pravih zvezd,
ker detece in mama sta resnična,
resnična Božjih je obljub prelest!**

**Oj, čudovita srečna noč božična!
Na slami spančka Božje detece;
Njegova zemška mama, kak je mična!
A dobri Jožef čuva ogenj bdé.**

**Čuj, blizu hleva Angeli zvenijo,
mordá jih le pastrirji čujejo...
Oh, ko bi s harfo isto melodijo
lahkó zapela vsem za pot Domov!**

**Oj, zvezdnorožna, sveta noč božična!
Ker ljubi Bog je Detece postal;
ni téžko najti Ga; so tla pritlična,
spet letos bo smehljaje v slami spal...**

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Tehnična urednica (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič, Kew | Naročnina in naslovi: Angelca Veedetz | Stalni sodelavci: Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | Skupina prostovoljcev v Kew pripravi Misli za na pošto. | Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za 2019 je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in primka. Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | Poverjenišvo za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | Tisk (Printing): Simon Kovacic Printing, Melbourne. E-mail: skovacic@optusnet.com.au Misli na internetu: | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

Shranjeno v spominu srca

Veliko dogodkov življenja je shranjenih v spominu naše pameti. So pa dogodki in ljudje, ki so shranjeni v spominu našega srca. Ta spomin srca je močnejši od spomina pameti. Francoski mislec, znanstvenik, matematik in fizik Blaise Pascal (1623 – 1662) je zapisal: »Srce ima svoje razloge, ki jih razum ne pozna.«

Priprave, praznični dogodki, slovesnosti, srečanja radostnih in hvaležnih ljudi do Boga in do sorojakov v tem našem jubilejnem letu – vse to smo shranili v spominu srca. Zapisali pa smo in to še zapisujemo tudi za ohranitev v spominu zgodovine na ponos ustvarjalnosti in vernosti slovenskega človeka v Avstraliji. Imamo namreč dobre razloge za to!

Marijin rožnovenski mesec oktober je ves žarel v tem siju in mi z njim. Rojaki v Sydneyu v hvaležnosti za 45 let cerkve sv. Rafaela in za dar patra Valerijana, ki se je 15. junija letos preselil v večnost. Rojaki v Wollongongu za 35 let v zavetju svoje cerkve Vseh svetih v Figtree. V Melbournu je dozorel zlati jubilej blagoslovitve cerkve svetih bratov Cirila in Metoda ter 10. jubilej kapelice v Ta Pinu in seveda hvaležen spomin na patra Bazilija ter ostale patre in sestre, ki so skupaj z občestvom orali Božje brazde. V Adelaidi, mestu cerkva, so prav tako spletli venec hvaležnosti za 35 let cerkve Svete Družine in za pokojnega patra Janeza. Rojaki Queenslanda so lahko prav tako skupaj z ljubljanskim nadškofom metropolitom msgr. Stanislavom Zoretom OFM, provincialnim ministrom p. Marjanom Čudnom ter z vsemi tremi patri: p. Cirilom, p. Darkom, p. Davidom ter laiško misijonarko Marijo Anžič izrekli zahvalo Bogu za dar vere in lepoto njihove kapelice v Marijini dolini, ki so jo zgradili pred devetimi leti. Zares veliko lepega, osrečujočega, prazničnega – še in še podarjenega poguma za zarje novih dni.

Tudi nadškof msgr. Stanislav Zore in provincial p. Marjan Čuden sta iz Ljubljane poslala prijazne besede hvaležnosti. Nadškof Stane je zapisal: *»Zahvaljujem se za bratsko domačnost, ki sva jo s p. Marjanom doživljala med vami, kakor tudi za odlično organizacijo vsega dogajanja med našim obiskom. Bilo je zares lepo. Veliko je zabeleženega na fotografijah in tudi v besedah p. Marjana, v katerih je poročal bratom v provinci. Še več je shranjenega v spominu srca, ki ne pozablja. Po Marijinem namenu bom opravil maše. Bogu in vsem vam hvala lepa za vse. Mir in dobro!«*

Naj bo zares vse to shranjeno v spominu našega srca. V Božjem spominu ter v Jezusovem in Marijinem Srcu je zapisano ime vsakega izmed nas. Bog je naš Stvarnik in Jezus je naš Odrešenik. Še nekaj dni nas ponovno loči od spomina na Njegov rojstni dan. Praznujmo in ohranjajmo ga v spominu srca:

Blagoslovljen Jezusov rojstni dan, vesele božične praznike v hvaležnem spominu na Boga, bližnjega, narod in domovino - pravzaprav na vse tri domovine: Slovenijo, Avstralijo in Nebeško domovino. In vse žegne Božje v novem letu 2019. Bog živi!

pater Ciril A. Božič OFM OAM EV

Vzgonska sila, ki premaga silo gravitacije

Ob oktobrskem obisku slovenskih občestev v Avstraliji sva s provincialom p. Marjanom Čudnom veliko letela z letali. Ob vsakem vzletu sem z velikim občudovanjem razmišljal o izjemni človeški sposobnosti, da takšnega orjaka, kot je Airbus 380, spravi v zrak. Največja teža ob vzletu lahko namreč doseže celo 560 ton. In sila gravitacije je neizprosna. Stvari in predmete drži na tleh, na trdni zemlji.

Vendar pa je človekovo raziskovanje narave odkrilo še drugo silo – silo vzgona. Sila vzgona lahko pod ustreznimi pogoji premaga silo gravitacije in dvigne predmete, za katere se zdi, da je to nemogoče. Lahko dvigne v zrak tudi 560 ton Airbusa 380.

Da bi sila vzgona mogla postati dejavna na tem letalskem orjaku, je potrebno letalo spraviti v gibanje. S pomočjo motorjev mu moramo dati potrebno hitrost, ob kateri sila vzgona postane dovolj velika, da preseže silo gravitacije in letalo se elegantno dvigne v zrak. In leti in nosi s seboj vse, ki so se namenili na ta način iz enega kraja prepeljati v drug kraj. Iz Evrope do Singapurja, od Singapurja do Avstralije.

Vse to mi je prihajalo na misel, ko sem občudoval elegantne obrise mogočne kovinske ptice.

Potem pa se mi je misel preselila na področje našega duhovnega življenja. Tudi v človekovem duhovnem življenju je stalno prisotna sila gravitacije. Sila, ki človeka vleče k tlom, ki ga veže na zemljo. Sila, ki nam vedno znova dopoveduje, da je zemlja naše stalno bivališče, da je naš dom. Omejuje našo sposobnost razširjanja obzorij, dviganja pogleda. Sila gravitacije skuša doseči, da bi človek od rojstva do smrti, od zibelke do groba,

hodil s povešenimi očmi. Življenje s povešenimi očmi svet spremeni v solzno dolino, v kateri jočemo svoje solze in si skušamo pridobiti čim več stvari, v katerih doživljamo varnost, nekakšno zavarovanje svoje prihodnosti, ki je v resnici ni oziroma je zelo omejena.

Vendar tudi duhovno življenje pozna vzgonsko silo, ki premaga silo gravitacije. Ta vzgonska sila je Jezus Kristus in njegov evangelij. Apostol Pavel v pismu Filipljanom pravi, da je Jezus „sam sebe izpraznil tako, da je prevzel podobo služabnika in postal podoben ljudem. Po zunanjosti je bil kakor človek in je sam sebe ponižal tako, da je postal pokoren vse do smrti, in sicer smrti na križu. Zato ga je Bog povzdignil nad vse in mu podaril ime, ki je nad vsakim imenom“ (Flp 2,7-9).

Vzgonska sila kristjanovega življenja je torej učlovečeni Bog, Gospod Jezus Kristus, ki se je spustil do zadnjih globin človeškega, da bi v svoji smrti in vstajenju vse človeško v njegovi poveličanosti že dobilo domovinsko pravico pri Bogu.

Vse te resnice, morda ne ravno na ta način domišljene in ubesedene, so skozi vsa desetletja življenja v Avstraliji živela tudi občestva slovenskih kristjanov v Melbournu, Sydneyu, Adelaidi in po tolikih manjših mestih in krajih, kjer so iskali svoj prostor pod soncem, kjer so uresničili svoje sanje po boljšem kosu kruha, in kjer so posamez in skupaj poslušali Božjo besedo, se hranili z evharističnim kruhom in gradili bratsko skupnost v dvoranah misijonskih središč in po različnih klubih in društvih. Druženje v veri in tesna medsebojna povezanost je tista vzgonska sila, ki nam pomaga, da imamo radi zemljo, na kateri živimo in ustvarjamo, in jo vendar hkrati

presehamo, saj se zavedamo, da je naš večni dom v nebesih.

Dragi Slovenci v vseh slovenskih misijonskih središčih v Avstraliji. Med vami sem skupaj s p. Marjanom Čudnom preživel nekaj lepih, naravnost navdihujočih trenutkov. Za to se vam zahvaljujem. Zahvaljujem se tudi bratom frančiškanom p. Cirilu, Darku in Davidu, med katerimi sem začutil vso bratsko bližino, ki je prav tako ena od vzgonskih sil, ki širijo obzorja in lepšajo življenje. Prav tako hvala laiški misijonarki Mariji, ki je med vami kot angel poslušanja in pomoči vsakemu, ki jo potrebuje.

**DOBRI BOG,
Z DETETOM V JASLICAH
NAM JE TVOJA VEČNA LUČ
RAZSVETLILA NOČ.**

**Napravi moje srce za jaslice
tvojega Sina,
da bo v njem kraljeval tvoj mir.**

**Če se Kristus rodi v meni
in mu odprem svoje srce,
v njem zavlada njegov mir.
To je mir, ki ga svet ne more dati.
Ta mir je sad tvoje ljubezni,
v katero vključujem vse ljudi,
zlasti tiste, ki so za praznike sami
ter so izgubili ljubljeno osebo,
ali se v starosti počutijo zapuščene.**

**Gospod, naj tvoja dobrotna luč
zasveti v naših trepetajočih srcih,
in iz njih prežene strah in nas navda z gotovostjo, da nas varuje tvoja ljubezen,
ki se je razodela z rojstvom tvojega Sina, našega Odrešenika Jezusa Kristusa.**

**Nežna luč praznovanja Gospodovega rojstva naj razsvetli in ponovno ogreje naša
srca, da bomo mogli kot betlehemiški pastirji zaslišati petje angelov:
"Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so Bogu po volji!"**

Blagoslovljen božič in srečno v novem letu 2019 Vam želimo sodelavci Misli.

Boga prosim, naj med vami ob vsem, kar življenje prinese tudi zahtevnega, ostaja močno navzoča vzgonska sila vere, molitve, zakramentov in bratske skupnosti. Če boste med seboj živeli te vrednote, vas nobena stvar ne bo mogla podreti na tla.

Naj bo z vami Božji blagoslov in dobrotno varstvo Marije Pomagaj.

**+Stanislav Zore OFM
ljubljski nadškof metropolit**

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM EV: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHODIUS
SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

BOGU HVALA PO MARIJI POMAGAJ
Imeli smo lepo praznovanje 10. obletnice blagoslovitve kapelice Svete Družine z mozaikom Marije Pomagaj na pročelju na griču Ta Pinu v Bacchus Marshu v petek, 19. oktobra, in praznovanje zlatega jubileja blagoslovitve naše cerkve svetih bratov Cirila in Metoda v Melbournu v Kew v nedeljo, 21. oktobra 2018.

Res je bilo veliko skrbi in dela v vsej pripravi, a je vse izzvenelo slavnostno. Na

oba dneva nam je Gospod Bog tudi naklonil izredno prijazno pomladansko vreme. Na romanju v Ta Pinu se nas je zbralo nad 120 – petdeset nas je priromalo z avtobusom skupaj z nadškofom in provincialom, ostali z osebnimi avtomobili; najprej smo pred kapelico zapeli litanije Matere Božje, nato v cerkvi na vrhu hriba darovali sveto mašo in potem je restavracija Back to Bacchus sprejela in nahranila sto romarjev. Zahvala

Ta Pinu, 10. obletnica blagoslovitve kapelice Marije Pomagaj, 19.10.2018.
Zgoraj: Bronte Zemlič je zapela Schubertovo Ave Maria.

gre Mariji Anžič za vso organizacijo. Nedelja, 21. oktobra, je bila pozlačena že z jutranjim soncem, ki je obsijalo našo cerkev in seveda množico, ki je prišla k slovesnosti. Kako čudovit šopek živega občestva je bil spleten, se vidi na fotografiji na zadnji strani teh Misli in seveda še na drugih fotografijah, ki pomagajo zapisati in ohraniti spomin na ta dan. Pred sveto mašo je p. David vodil molitev rožnega venca.

Vso slovesnost je bilo mogoče spremljati preko interneta in še vedno si jo lahko pogledate in poslušate na internetnem naslovu. Z levim gumbom miške pomodrite spodnji naslov:

<https://www.belindajanevideo.com/client-video/slovenian-church-kew-50-years/>

s puščico ostanite na naslovu, pritisnite tipko Ctrl ter kliknite z levim gumbom miške, pa ste tam.

Pred začetkom svete maše je zbrane nagovoril naš akolit Chris McKean:

Welcome to the church of Sts. Cyril and Methodius, as we celebrate today the 50th Anniversary of the blessing of this church. The root meaning of the word 'church' is not that of a building but of a community of people. So, our focus today is not only on the church building, but we are also celebrating 50 years of witness and worship as a community in this our church. Leading our community, over the last 50 years, have been priests dedicated to the spiritual and, more often than not, the temporal care of our community. We have been blessed, from Fr. Basil through to Fr. Metod, Fr. Ciril and Fr. David and other priests - dynamic men who have been true shepherds following in the footsteps of Jesus, with the dedicated work of Slovenian religious sisters and, for the last 17 years, with the work and dedication of our Pastoral associate Lay Missionary Marija Anžič. The beauty of a church community is the abundance of committed people who

have an interest in helping the church achieve its vision and mission. The benefactors and volunteers who serve at Sts Cyril and Methodius are the life blood and the engine of the church. You are the ones who donate the hours that ensure everything gets done. And many, who are supporting us with their prayer, are also acknowledged.

They are many groups, that have been an integral part of the vitality of our church. We are a body of people, a community, with a common purpose. On this special anniversary, we are to be congratulated and offer thanks to each other for the last 50 years. Without you there would be no reason to celebrate. Even after 50 years a church, without people, is only a building. As we are celebrating today the golden jubilee of the blessing of this building, we are celebrating also the many blessings our community received in these 50 years. We will begin now with the Holy Mass celebrated by the Archbishop Metropolitan of Ljubljana - capital city of Slovenia, His Grace Stanislav Zore OFM. Concelebrants are: Franciscan Minister Provincial from Slovenia – Fr. Marjan Čuden, Australian Franciscan Friars and our priests: Fr. Ciril and Fr. David. Our deep gratitude to God through the Prayers to Our Lady Help of Christians – Bogu hvala po Mariji Pomagaj!

Ob slovesnem vstopu ljubljanskega nadškofa metropolita msgr. Stanislava Zoreta OFM, frančiškanskega provinciala p. Marjana Čudna ter ostalih duhovnikov v cerkev sta se s kora oglasili trobenta in pozavna v pozdrav svetima bratoma Cirilu in Metodu. Trobentač je bil Lojze Dominko, pozavnist Thomas Scott. Nato pa orgelski preludij, ki ga je izvajal Lenti Lenko OAM in pesem cerkvenega pevskega zbora pod vodstvom Janike Rutherford in vsega občestva – Kraljica venca rožnega. Vsa cerkev je bila ‚potegnjena v to valovanje‘ pesmi. Ob oltarju so bili tudi pevci zbora Planika pod vodstvom Rolanda Carmodyja, ki so sodelovali pri slovesnosti v cerkvi in v dvorani.

Sledil je pozdrav in dobrodošlica, ki ju je v imenu občestva izrekel podpredsednik Pastoralnega sveta Stanko Prosenak:

Spoštovani gospod nadškof Stanislav Zore, provincialni minister pater Marjan Čuden. Dear Australian Franciscan Friars: Fr Paul Smith – Ex-Provincial Minister, Fr. Robert (Bob) Matthews – the Vicar of St. Paschal Friary in Box Hill, Fr. Peter Cantwell and Friars Brothers Matthew Beckmann, Krispus, Titus, Gerald and Sixtus, welcome at our golden jubilee celebration! Dragi člani in prijatelji občestva, ki v živimo, rastemo in zorimo v zavetju svetih bratov Cirila in Metoda – dober dan vsem – Good morning to everybody! V imenu in po naročilu voditelja našega Slovenskega misijona in rektorja tega svetišča – patra Cirila Božiča, njegovih sodelavcev patra Davida Šrumpfa in laiške misijonarke, pastoralne sodelavke Marije Anžič, ter v imenu Pastoralnega sveta in ostalih delovnih skupin, vas vse prisrčno pozdravljam in izrekam iskreno dobrodošlico vsem, ki smo se danes zbrali v naši cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda ob njenem in našem zlatem jubileju – 50. obletnici blagoslovitve te cerkve. Prisrčno pozdravljeni tudi vsi vi, ki nas sedaj

spremljate v živo preko interneta ali pa boste naše današnje slavje gledali in poslušali pozneje.

Veseli smo prav vsakega izmed vas! Še prav posebno veselje pa izžarevamo, da sta se nam iz Slovenije za zlati jubilej naše cerkve pridružila g. nadškof Stanislav in pater provincial Marjan. Oba sta že bila med nami.

Danes smo se zbrali – in naj povem, da smo se na ta dan pripravljali vse od začetka adventa v decembru lani – da se bomo skupaj z vami pri tej sveti maši Bogu po Mariji Pomagaj zahvalili za 50 let tega Božjega hrama, prve slovenske cerkve v Avstraliji.

Hvala za Vaš obisk in še enkrat prisrčna dobrodošlica Vam - gospod nadškof in Vam - pater provincial; and thank you to you, dear Australian Friars. You were and you are such a good friends and support to the Slovenian Friars and our community. Dobrodošli in pozdravljeni vsi: Bog živi!

Po tem pozdravu je spregovorila Tania Markič, ki je bila na dan blagoslovitve cerkve prva krščena.

To je bil gotovo poseben dar patra Bazilija njenima staršema Lojzetu in Anici Markič, saj je njen oče Lojze sprejel nase odgovornost gradnje, kar v svojih zapisih večkrat pove p. Bazilij.

To je povedala Tania – v slovenščini in angleščini:

Kot prvorojenka graditelja te cerkve – očeta

Alojza Markiča in mame Anice – sem imela to čast, da sem bila na dan blagoslovitve te cerkve kot prva krščena prav tisti dan pred petdesetimi leti. V tem obdobju je bilo tukaj krščenih nad dva tisoč sedemsto otrok. Danes bi se rada Bogu zahvalila za vse te mnogotere milosti, ki smo jih prejeli v tem svetišču, ki so ga postavili z veliko ljubeznijo takrat mladi ljudje, ki so polni življenjske energije prišli v novo deželo Avstralijo in s seboj prinesli tudi zaklad vere, ki so ga prejeli v domovini Sloveniji v svojih družinah.

Hvala gospod nadškof, pater provincial, dragi naši patri in vaši zvesti sodelavci, da moremo danes tako slovesno praznovati skupaj, kot ena družina, ta zlati jubilej. Moj oče Lojze pravi, da niti sanjati ni upal, da bo dočakal to slovesnost. Hvala Bogu!

As the first born to the builder of this church – Alojz Markič and Anica, I had the honour of being the first child to be baptised in this church, fifty years ago on the day of blessing. During these fifty years, in excess of 2700 children have received the Sacrament of Baptism in this church. I wish to thank God for the many blessings we have received in this holy place built with much love by the then young people full of energy and enthusiasm arriving to this new land, Australia. They brought with them a treasure of faith that was instilled in them by their families in Slovenia.

Thank you, Your Grace the Archbishop, Provincial Minister, our own dear priests and all your faithful co-workers that we are able to celebrate this Jubilee today. My dad has stated that he never dared to dream of celebrating the Golden Jubilee. By the Grace of God, we are here today celebrating this solemn occasion as one large family. God bless us all.

Aplavz in izročitev šopkov je potrdil naše veselje, ki je napolnjevalo vse slavje ob lepem sodelovanju mladih in starejših. Darove za sveto mašo sta prinesla voditelja zidave cerkve Lojze Markič z ženo Anico in Rudi Koloini ter otroci v narodnih nošah. Kakšen žegen imamo, da so še tolikeri, ki so pred petdesetimi leti pomagali pri graditvi naše cerkve, bili lahko še deležni tega slavja. Seveda smo se s hvaležnostjo spomnili najprej pokojnega patra Bazilija ter ostalih dušnih pastirjev in sester ter živih in pokojnih dobrotnikov: inženirja arhitekta naše cerkve, Branka Tavčarja, mnogoterih mojstrov – zidarjev, kleparjev, tesarjev in mizarjev, varilcev, krovcev, pleskarjev, električarjev, umetnikov, mežnarjev, pomočnikov - tolikerih že pokojnih. Veseli smo bili in posebej pozdravili arhitektovo vdovo gospo Zvezdano Tavčar, njeno hčerko in moža, ki so prihтели k nam iz mesta Shepparton.

Med svetim obhajilom je prepeval cerkveni zbor na koru, ob oltarju moški zbor Planika, Kristina Ferraroj. Cestnik je zapela na koru Schubertovo Ave Maria, otroci ob njenem vodstvu pa pred oltarjem pesem v slovenščini in angleščini: On nosi ves svet v rokah. Pred koncem slovesne maše je g. nadškof podelil našemu celotnemu občestvu plaketo z blagoslovom papeža Frančiška, ki sta jo v imenu občestva sprejela Lojze Markič in Rudi Koloini in jo namestila na steno cerkve v bližini votivnih sveč. Provincial p. Marjan Čuden pa je izročil Priznanje Slovenske frančiškanske

provincie sv. Križa občestvu Slovenskega misijona v Melbournu za nesebično pomoč frančiškanom in sodelovanje z njimi. Takšno priznanje sta prejela tudi voditelja gradnje cerkve pred petdesetimi leti – glavni odgovorni Lojze Markič ter Rudi Koloini (**foto desno**), za kar se je Lojze zahvalil. Zahvalna pesem je povezala vso našo hvaležnost Bogu in ljudem. Po pesmi Marija skoz' življenje sta Alex Bratina in Alexander Slavec pri izhodu delila spominske podobice. Po fotografiranju na glavnem stopnišču pa smo se napotili v praznično okrašeno dvorano na kosilo, ki so ga z vso spretnostjo in ljubeznijo pripravile članice Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič ter ob pomoči mnogih sodelavcev. V dvorani je bilo zasadenih vseh 252 sedežev in seveda je bilo potrebnih precej spretnih rok, da so vse goste postregli. Med kosilom so nas po zaužiti juhi razveselili s pesmijo pevci zbora Planika.

Pripravljenemu sporedu so morali dodati še dve pesmi. Razpoloženje vseh je bilo zares praznično. Nihče ni kazal nobene utrujenosti, saj se je ekipa DSE po končanem delu, pomivanju in pospravljanju zadržala ob pesmi skoraj do osme ure zvečer. Naj povemo, da se je nam tudi pri

delu pospravljanja dvorane pridružil kot dober delavec g. nadškof Stane. Z njim sva 15 minut po osmi uri zvečer snela vse tri zastave (slovensko, avstralsko in papeško), ki so visele na pročelju cerkve in s tem tudi simbolično sklenila praznično nedeljo.

Potem pa je bilo potrebno še na Radio Ognjišče v Ljubljano sporočiti o našem praznovanju in seveda skupaj smo g. nadškof, p. provincial, misijonarka Marija in p. Ciril veseli in zadovoljni ‚prelistavali‘ praznični dan; p. David je bil že v Adelaidi.

Pastoralni svet

Članice Društva svete Eme s sodelavci.

Moški zbor Planika

Bogu hvala po Mariji Pomagaj za vsakogar! Imen je preveč, da bi se lahko vsem poimensko zahvalili. Pa vendar zapišimo nekaj imen in skupin: Zahvala umetnici Zorki Černjak za logo – simbol našega jubileja; Alexandru Slavec za spominsko znamko Australia Post ter za obeležje – Zorkin logo, ki krasi pročelje cerkve. Za okrasitev in rože hvala naši pastoralni sodelavki Mariji Anžič ter mnogim, ki ste darovali cvetje. Skrb za cerkvene prte imata Angelca Veedetz in Melita Zupan. Cerkevni pevski zbor ob vodstvu Janike Rutherford, organistov Lentija Lenko OAM, Katarine Peršič in Katarine Vrisk. Moški pevski zbor Planika - Roland Carmody, Peter Mandelj JP OAM; glasbenikoma

Lojzetu Dominko in Thomasu Scottu. Izredna delivca sv. obhajila: akolit Chris McKean in Marija Anžič. Molitvena skupina - Frančiška Šajn in bralci pri maši. Skupina ob vodstvu Alexa Bratina skrbi za okolico Baragovega

doma in cerkve; delavne skupine za čiščenje cerkve in skupine, ki pripravijo kosila; Slomškova šola in starši učencev – hvala Julie Kure Bogovič in Kristini Ferra ter pevki Bronte Zemlič (pela v Ta Pinu); sodelavcem Baragove knjižnice. Zahvala ekipi, ki redno poskrbi za prenovitvena dela in obnove; pleskarjem, umetnikom in skrbnikom kapelice v Ta Pinu **(foto spodaj)** ter vsem neimenovanim molivcem, sodelavcem in dobrotnikom. Vsem, ki sta na različne načine sodelovali in sodelujete z delom, darovi in molitvijo, naša iskrena zahvala. Bog povrni!

OBISKI

Pater SIMON PETER BERLEC, defnitor, gvardijan samostana in rektor bazilike na Sveti gori, je prispel k nam v Melbourne v četrtek, 8. novembra 2018. V nedeljo je vodil somaševanje na treh krajih – v Kew, v Geelongu ter v St Albansu. Slab teden je bil v Sydneyu in tretjo nedeljo v novembru spet v Kew. Med družinskim kosilom se je srečal in pozdravil z vsemi. Veseli smo bili veselega patra, ki nam je tudi zapel. Pater Simon Peter bo sredi prihodnjega leta prevzel vodstvo Slovenskega misijona v Melbourne, kakor je določil provincial s svojim defnitorijem (svetovalci) 5. septembra 2017. Pater Simon Peter bo gotovo služil z veseljem in mladostnim elanom in smo mu hvaležni, da je sprejel nov izziv služenja rojakom. V nedeljo, 25. novembra, je bil s p. Davidom v Adelaidi. Na

Pater Ciril, Zorka in Volbi Černjak, Tone in Marija Brne ob nadškofu Stanislavu Zoretu.

V kapelici Marije Pomagaj v Geelongu: p. Ciril, p. Simon Peter, p. David.

Sveto Goro se je vrnil 28. novembra. Zaželeli smo mu srečno pot in potem pa čim prej nasvidenje!

Misijonarka sestra LJUDMILA ANŽIČ je štirinajst let delovala v Kambodži, pet let v Rimu in sedaj že deluje v misijonu na otoški državi Samoa. V nedeljo, 18. novembra, smo jo pozdravili v našem občestvu v Kew. Po maši smo jo povabili na družinsko kosilo, kjer nam je predstavila svoje delo v Kambodži. Tone Mikuš je dal pobudo za zbiranje darov in kot prvi daroval njej \$50. Tilka Lenko je šla s košaro po dvorani in zbrali smo 1150 dolarjev ter jih izročili sestri

Ljudmili, ki je bila hvaležna za tako veliko dobroto. Obljubila nam je svojo molitveno podporo.

NOVI NADŠKOF PRI NAS: V torek, 4. decembra 2018, bo ob 11. uri dopoldne sveta maša v naši cerkvi v Kew. Daroval jo bo novi nadškof Melbourn, dr. Peter Andrew Comensoli, ob somaševanju izseljenskih duhovnikov, ki delujejo v nadškofiji. To bo prvi nadškofov obisk naše cerkve.

SEJA PASTORALNEGA SVETA bo v sredo, 5. decembra, ob 7.00 zvečer.

ADVENTNO ROMANJE V TA PINU bo v soboto, 8. decembra. Avtobus bo odpeljal iz Kew ob 8.45 dopoldne. Ob 10. uri se bomo najprej zbrali pred našo kapelico k molitvi ter nato darovali sveto mašo v cerkvi. Kosilo bo v restavraciji v Bacchus Marshu.

OBISK BOLNIH IN OSTARELIH:

V adventnem času bo vedno dovolj priložnosti za zakrament sv. spovedi in seveda obiskov starejših, samo prejeti moramo vabilo od domačih.

Na tretjo adventno nedeljo, 16. decembra 2018, bomo začeli z božično devetdnevnic in po maši bo

družinsko kosilo, ki ga bodo pripravile članice Društva sv. Eme.

To nedeljo se želi srečati s čim več rojaki **novi veleposlanik Republike Slovenije v Avstraliji, njegova ekscelenca Jurij Rifelj**. Po družinskem kosilu se bo v dvorani Baragovega doma sestal še s predsedniki slovenskih društev ter SSOV.

Četrta adventna nedelja bo 23. decembra, osmi dan božične devetdnevnic.

Na SVETI VEČER, v ponedeljek, 24. decembra 2018, bomo imeli zgodnjo polnočnico ob 9. uri zvečer na dvorišču Baragovega doma pred jaslicami v lurški votlini. Pred mašo bo kot uvod v praznovanje nastop Cite Galič na citrah in njene hčerke Katarine Van Der Linden, ki bo zapela. Med mašo se bosta prepletali pesem cerkvenega pevskega zbora in ljudska pesem. Zbor vodi Janika Rutherford, organistinja bo Katarina Peršič, na božični praznik ob 10. uri dopoldne pa Lenti Lenko OAM.

BOŽIČ – PRAZNIK GOSPODOVEGA ROJSTVA, torek, 25. decembra 2018: Zorna maša ob 8. uri zjutraj, dnevna praznična maša ob 10. uri dopoldne v cerkvi.

Sreda, 26. december, Sv. Štefan, v Sloveniji dan samostojnosti in enotnosti; ob 10. uri bo praznična maša.

SVETI KRST:

ZAC FRANK PROSENIK, rojen 10.11.2017, Epping VIC. Mati Kjerstin Marie Whiteley, oče Michael Frank Prosenik. Botra sta Hannah Phillips in Joel Mercieca. Sv. Ciril in Metod, Kew, 10.11.2018. Čestitke staršem, botrom, starim staršem Greti in Franku, ter starim starim staršem Mariji in Stanku Debelak ter Francu in Angeli Prosenik – Angeli tudi za 80 let (14.09.2018) - sedi druga z leve, Francu pa za 90 let življenja (17.11.2018) prvi z leve. Bog živi!

Praznik Svete družine bo v nedeljo, 30. decembra. Tudi na zadnji dan leta 2018, v ponedeljek, 31. decembra, bo ob 10. uri dopoldne zahvalna sveta maša za vse dobrote in milosti leta 2018.

NOVO LETO 2019: torek, 1.

januarja – praznik Marije, svete Božje Matere, svetovni dan miru. Ob 10. uri bo praznična sveta maša.

GOSPODOVO RAZGLAŠENJE, nedelja, 6. januarja 2019.

JEZUSOV KRST, nedelja, 13. januarja – druga nedelja v mesecu:

V KEW bo sveta maša ob 9. uri dopoldne, v GEELONGU ob 12.15 popoldne ter v ST ALBANSU ob 5. uri popoldne.

AUSTRALIA DAY – sobota, 26. januarja. V nedeljo se bomo pri maši zahvalili Bogu za našo novo domovino in zapeli avstralsko himno.

PRVI PETEK v februarju, 1. 2. 2019: Ob 10. uri dopoldne sveta maša in srečanje molitvene skupine.

SVEČNICA, DAROVANJE

GOSPODOVO, prva sobota, 2. februarja: Ob 10. uri praznična sveta maša z blagoslovom sveč.

NEDELJA, 3. februarja: Poseben blagoslov na priprošnjo sv. Blaža.

Slovenska igralska skupina Melbourne je ob vodstvu Drage Gelt OAM pripravila predstavo, posvečeno največjemu slovenskemu pisatelju Ivanu Cankarju ob stoti obletnici njegove smrti. Nastopili so v dvorani slovenskega društva v Geelongu, na SD Planica, SD Jadran ter v nedeljo, 30. septembra 2018, v naši dvorani v Kew, kjer so imeli pred tem tudi svoje redne vaje. Hvaležni smo jim, da so nam posredovali sporočilne besede največjega slovenskega pisatelja.

PREŠERNOVA PROSLAVA:

Prvo nedeljo v februarju imamo že vsa leta praznovanje slovenskega kulturnega praznika, Prešernovega dne. To nedeljo bomo v dvorani predstavili **pesniško zbirko Cilke Žagar *Od tu do tja, nikjer doma***. Pobuda za to je prišla iz Ljubljane od Združenja Slovenska izseljenska matica (Jasmina Ilič Draković) in

od Barbare Suša, ki se je dogovarjala s Heleno Leber iz Melbourne. Veseli smo, da se bomo lahko tudi osebno srečali s pesnico Cilko Žagar, saj je redna in stalna dopisnica v naših Mislih in jo vsi radi beremo. Slikarka Stephanie Jakovac pa je pripravila dar za nas.

SLOMŠKOVA ŠOLA bo imela tisto nedeljo že tudi vpis in v nedeljo, 17. februarja 2019, pouk od 11.15 do 13. ure.

Zora Del Forno je 21. septembra 2018 praznovala v krogu družine svoj 90. rojstni dan. Iskrene čestitke!

NAŠI POKOJNI

NATALIA OGRIZ roj. TONČIČ je umrla 24. junija 2018 v Geelongu. Rojena je bila 18.06.1943 v vasi Smrje pri Pivki. Zapušča sestro, brata in tri hčerke ter sedem vnukov. Pokopana je v Geelongu v grobu s pokojnim možem.

ALBIN SMRDELJ je umrl v nedeljo, 23. septembra 2018, v bolnišnici Western Hospital v Footscrayu. Rojen je bil 18.02.1928 v vasi Palčje pri Pivki. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v cerkvi St. Therese's Church v Essendonu v torek, 2. oktobra, ter nato pokop na pokopališču Keilor. Sožalje sinu Stevenu z ženo Naomi ter sinu Albinu z ženo Helen in hčerko Anno ter sorodnikom v Avstraliji in Sloveniji. Ivana, žena pokojnega Albina, je umrla lani 4. oktobra.

MARJAN KONTELJ je umrl v sredo, 26. septembra 2018, v bolnišnici St. John of God v Geelongu. Rojen je bil 10.09.1933 v Ljubljani, družina pa je živela v vasi Landol pri Postojni. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v cerkvi Holy Family v Bell Parku v petek, 5. oktobra 2018. Telo so kremirali. Sožalje ženi Ivanki, hčerki Marjanci ter sinovoma Srečku in Eddyju z družinami ter ostalim sorodnikom.

VINKO LAVRIČ je umrl v soboto, 29. septembra 2018, v Pallative Care bolnišnice Olivia Newton-John v Heidelbergu. Rojen je bil 15. julija 1940 v Loškem potoku. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v ponedeljek, 8. oktobra. Pokopan je na pokopališču Northern Memorial Park v Fawknerju. Sožalje ženi Štefki, hčerki Natashi z možem Rossom in sinom Sebastianom, hčerki Diani, bratu Francu in družini pokojnega brata Alojza v Melbournu, v Sloveniji pa bratu Mirku ter sestri Ivanki z družinama ter ostalim sorodnikom.

DRAGO BARBIŠ je umrl v ponedeljek, 8. oktobra 2018, v bolnišnici Eppworth v Richmondu. Rojen je bil 20. oktobra 1932 v vasi Šembije. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Martin de Porres v Avondale Heights v ponedeljek, 15. oktobra. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Ivanki ter hčerkama Silvi in Sonji ter ostalim sorodnikom.

JOŽE VARGLIEN je umrl 18. oktobra 2018 v bolnišnici Box Hill. Rojen je bil 13.10.1935 v vasi Puži pri Opatiji. Pogrebna maša je bila v cerkvi Good Shepherd v Wheelers Hill v četrtek,

25. oktobra. Pokopan je na pokopališču Springvale. Sožalje hčerki Sonji z Jeanom in sinom Antonom ter hčerki Tanji.

MIRO MEDICA je umrl v petek, 19.10.2018, v Ringwood Private Hospital. Rojen je bil 04.03.1931 v Radohovi vasi pri Pivki. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew v ponedeljek, 29. oktobra. Pokopan je na pokopališču Springvale. Sožalje ženi Milki, sinu Eddiju, hčerkama Ireni in Lydiji z družinami ter bratu Francu v Ljubljani.

JOŽE KOCJANČIČ je umrl 5.11.2018 v bolnišnici v Footscrayu. Rojen je bil 22.09.1935 v Hrastovljah pri Kopru. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Martin de Porres v Avondale Heights v torek, 13. novembra. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Mariji, sinovoma Ediju in Robertu z družinama, sestrama Kristini Kocjančič in Slavki Ivančič v Melbournu ter bratu Žarku v Hrastovljah z družinami ter ostalim sorodnikom.

DUŠAN BAUER je umrl med spanjem, zadet od kapi, 20. oktobra 2018, star 57 let. Sožalje ženi, otrokom in staršema Viliju in Kristini Bauer v St. Albansu. Pokopan je na pokopališču Springvale.

STJEPAN MILANOVIČ je umrl 8. novembra 2018 v Geelongu. Rojen je bil 18.12.1957. Pogreb in kremacija sta bila v Geelongu v četrtek, 15. novembra. Sožalje ženi Flori roj. Marcola in družini.

ELSA GOMIZEL roj. PIPAN je umrla 13. novembra 2018 v domu Manningham Centre v Doncastru. Rojena je bila 10. februarja 1930 v kraju Križ pri Sežani. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v petek, 23. novembra. Pokopana je na pokopališču Springvale. Sožalje sinovoma Franku in Robertu z družinama ter ostalim sorodnikom.

MILAN ŠTRASBERGER je umrl 14. novembra 2018 na svojem domu v kraju Silkwood v Northern Queensland. Rojen je bil maja 1939 v Šmarjeti pri Novem mestu. Imel je tri otroke, eden je umrl, živita še sin in hčerka. Pogrebna maša je bila 20. novembra v kraju Innisfail. Pepel bodo potresli na maminem grobu v Šmarjeti.

Hvala Marici Vogrinčič za sporočilo. Obljubila je, da nam bo napisala še kaj več.

pater Ciril

Fr. Paul Smith's Homily at the Golden Jubilee Celebration

Kew, Sunday, 21st October 2018

The Gospel reminds us in so many ways, that, if we are to make our way to heaven, which surely must be the greatest desire, that each one of us has, that we must put ourselves last, and put God first. That we must put ourselves last and put first the people around us – particularly those who are poor. And in some way maybe that is the greatest struggle in our lives, to allow our humanity to put ourselves last, to think of others first.

And then the letter from St. Paul to the Galatians reminds us very clearly that we are the Church. We are the face of God on this earth. And the way in which we live our lives, not simply for ourselves, but for the benefit of others, is the way in which we build the Kingdom. And today we celebrate those two messages in a particular way. We celebrate, yes, a building, and for us Australian Franciscans, we celebrate the wonderful relationship that we have had with the Slovenian Franciscans for such a long time. And it is a great pleasure of mine to be able to say a few words, and I was really delighted when Ciril said to me: You must come and, you must say a few words about the Australian Franciscans. It has been a proud association that we have had, and it goes back to 1951. Much older than this church, when Father Beno Korbič and Father Klavdij Okorn came to Sydney as chaplains to Slovenian migrants; and when Father Beno and Father Klavdij came to Sydney they lived in the Friary of Australian Franciscans in Waverley.

And so that is where the bond began.

But of course, I think, that we must name another person, who is hugely significant to the significance of this day. And that is Father Basil! Who is so much associated with the Slovenian people, the church in Melbourne and with the Franciscans! And Basil, as you know, spent 40 years amongst you, leading you in your faith and inspiring you in living the Gospel, in looking out for other people and for building up the community which was in a way building up part of the Kingdom of God.

And I am sure, some of you will remember still, the older generation will remember, Basil going to

the migrant camp at Bonegilla, and maybe that is where, the first place that you, or your parents, or your grandparents first came to know him, and to know the love and concern that he had for his people who had travelled all the way to this part of the world. And of course it was his foresight, to have a place of worship where you could all gather together, and in your own mother tongue worship God.

In the 1960s it was a very turbulent time for the Church. Things were changing because of Vatican 2, and I suppose one of the great big changes that we recognise of that time was that our worship, our Liturgical services, our praying at Mass, was not just in Latin, but we were given the opportunity to pray in our own mother tongue. And so the building of this church came at that particular time of Church's history, soon after Vatican 2.

And it was also Basil's generosity, his coordination of the generosity of the Slovenian people, who made this possible. Basil may have had the dream, but you, and your parents, and your grandparents, particularly, made it happen. You raised the funds so the church could be built. So many of the older generation were physically, and practically involved in the construction of the church. And as the time has gone on, you have all become involved in some special way. Today we celebrate that 50 years, which really is a particular milestone in the building of the Kingdom

of God. Some of you were here on that particular day. And what a lovely story it was to hear of the beginning from the young lady Tania, whose age we can sort of guess at, because she was baptised on the day the church was opened. How beautiful was that. What a great memory. Thank you for telling the story, and the continuing story of your family's involvement of this church, which is so much the story of all of you.

Yes, we do celebrate the milestone of the physical construction of this church, but as St Paul reminds us, we also celebrate the anniversary of a worshipping community. You are the Church. This is God's House. This is your House. This is the place where you find your strength, and your joy to share the good news of the Gospel with others. This is the place where you learn to put yourself last, and put God first. To put yourself last, and to place yourself at the service of people around you. So that the Kingdom may truly be built. So, yes, we do celebrate something of the past. And in doing that, we must always give thanks to God. We remember those who have gone before us. Those who helped build this place. Parents, grandparents, siblings, who are no longer with us. We give thanks to God for those people. We Australian Franciscans particularly give thanks to God for the Friars who have served here. We thank God for the wonderful relationship that we still have with our Slovenian brothers: Ciril, David and with Maria Anžič, the three of them, part of your pastoral care team, and we also pray to God for the future. We pray to God for continued blessings for each and everyone of you, that what we celebrate of the past becomes much of our future.

So on behalf of the Aussie Friars,
congratulations and Bog živi!

Father Paul Smith OFM

**Pater Ciril, Marija Anžič, Fr. Paul Smith,
Suzie Kollaris roj. Belec s torto cerkve
in p. Bazilija, nadškof Stanislav
ter provincial p. Marjan.**

Čestitka k zlatemu jubileju

Spoštovani p. Ciril!

K zlatemu jubileju, 50 let dragocenega dela za Slovence v Melbournu, Viktoriji in Avstraliji se Vam želim zahvaliti za vse požrtvovalno delo, ki ste ga slovenski frančiškanski red opravili za Slovence v Avstraliji. Frančiškani so ustvarili slovenski prostor pod Južnim Križem, ki je postal odmeven tako v domovini in po svetu. Za ustanovitev mesečnika *Misli*, ki ga je moja mati Mila Vadnjal zvesto prebirala do konca življenja. *Misli* so bile za nas od vsega začetka posrednik za plodno in učinkovito objavljanje vsakoletnih člankov o poučevanju slovenščine v šoli *Victorian School of Languages*, o temeljni šolsko-vzgojni obnovi v deželi Viktoriji, o učencih in uspešnih maturantih slovenskega jezika in o vsem, kar se je v teh desetletjih dogajalo na polju multikulturne Avstralije.

Pater Bazilij je s svojimi arhivi osebno prispeval k prvim seznamom slovenskih učencev (6 razredov), ki ga je bilo treba pripraviti za odobritev pouka slovenščine v sobotni šoli *Saturday School of Modern Languages*. Seznam, z učnim načrtom in učnim gradivom sem predložila ravnateljju Štefanu Kasariku in s poukom smo začeli v letu 1977. V naslednjih letih je prizadevanja STAV-a (Slovenian Teachers' Association of Victoria) aktivno podprl p. Stanko Zemljak, pozneje p. Tone Gorjup, ki je za kratek čas tudi poučeval maturante.

Vam, pater Ciril, se moram še posebej in pristrčno zahvaliti za vso podporo in pomoč, ki ste jo nudili ob proslavi 25. obletnice poučevanja slovenskega jezika v letu 2003 in ob objavi arhivske knjige *25 Years of Slovenian Language in Australian Schools*. Prav tako hvala misijonarki Mariji Anžič za pomoč pri organizaciji proslave v dvorani sv. Cirila in Metoda.

Zahvaljujem se vam tudi za prostor, dvorano p. Bazilija, ki ste nam ga dali na razpolago za letni sestanek (AGM) naše ustanove.

Tako s polnim srcem in hvaležnostjo proslavlja tudi naša ustanova *Institute for Slovenian Studies of Victoria Inc.* (1976 - 2018) vaš zlati jubilej, 50 let neizmerno dragocenega in plodovitega delovanja slovenskih frančiškanov v Avstraliji.

Hvala vam, slovenski frančiškani v Viktoriji in slovenski frančiškanski red za podporo, sodelovanje in pomoč pri utrjevanju in dolgoletnem prizadevanju za slovenski jezik v Avstraliji.

S toplimi pozdravi in čestitkami k proslavi 50 let prizadevanja za slovensko ljudstvo v Avstraliji. Bog živi!

Aleksandra L. Ceferin

President

Institute for Slovenian Studies of Victoria Inc.

16. oktobra 2018

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$120: Marija Sečko. **\$100:** Štefan Šernek, SDS. **\$80:** Marija Bosnic. **\$70:** Franc Čulek. **\$60:** Ivanka Bajt (namesto božičnih voščilnic), Vincent Vrbnjak. **\$50:** Tatjana Tee Ling, Marija Brgoč. **\$40:** Franc & Matilda Kovačič, Elvira Mahnič, Jože & Marta Gjerek, Kristjan Janežič, Marta Skrbiš, Alma Štefanič. **\$30:** Betty Čeligoj, Danica Petrič, Zora Gec, Marija Mertik. **\$20:** Emma Kowalski, Francka & Janez Kotnik, Mary Stukely, Ivanka Žabkar, Albert Logar, Mirko Koder, Katie Dodig, Hermina Volk, Ivanka Domajnko, Marija Kromar. **\$10:** N.N., Danilo Sušelj, A & M Tukšar, Angela Brala, Drago Grlj, Jana Mezek, A & E Kovačič, Frank Pavžin, Zora Del Forno. **ZA MISIJONE: \$100:** Anton & Marija Brne. **\$50:** N.N. **\$20:** Ivan Legiša (od knjige Županov Žiga). **ZA p. STANKA ROZMANA: \$200: N.N. ZA g. PEDRA OPEKA: \$300:** Ema Bole Kosmina (v spomin na pokojnega Marjana Kontelja, namesto cvetja in oglasa sožalja v časopisu). **\$200:** N.N. **HVALA DOBROTNIKOM!**

Nadškof Stanislav Zore z Zvezdano Tavčar; Lojze in Iva Jerič; Veronica s svojo mamo Rosie Erjavec. Čestitke Zvezdani za 85 let, Lojzetu tudi za 85 in Rosie za častitljivih 100 let.

Romarji v Marijini dolini v QLD. Cerkvena pevka v Merrylandsu Danila Pirjevec s hčerkama Maro in Ivo na praznovanju njenega 95. rojstnega dne. Zlatoporočenca Janko in Milica Dular ter Mimica in Slavko Blatnik ob praznovanju 55 let poroke.

Franc Fekonja na praznovanju 80. rojstnega dne; Tone Bogovič pa 85. Čestitke slavljenecem!

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
Mail: darko.znidarsic@parracatholic.org

DARITEV NAŠE ZAHVALE

Petinštirideset let blagoslova naše cerkve sv. Rafaela in še vrsto let, kar gradimo živo Cerkev, beležimo v našem Merrylandsu in drugod. **Bližamo se tudi zlatemu jubileju, ko smo začeli graditi živo cerkev v Merrylandsu.** Daritev naše zahvale je res izzvenela v Božjo slavo in nam vsem za spodbudo, za naš zaklad v Gospodu - On nam prinaša novo in staro (prim. Mt 13,52), nam, ki kakor bogati mladenič iščemo, kako bi še dosegli srečo in nekoč večno življenje. Ljubljanski nadškof metropolit p. Stanislav Zore OFM je spregovoril o nedeljskem evangeliju – o srečanju Jezusa z bogatim mladeničem (Mr 10,17-27), v uvodu homilije pa je izpostavil, kako pomembno je, da se zbiramo v slovenski cerkvi in gradimo košček doma, ko smo daleč od doma, in

skupni dom v Bogu. Posebno pozornost je namenil p. Valerijanu, graditelju cerkve in dolgoletnemu voditelju slovenskega misijona v Sydneyu:

»Naše današnje praznovanje je najprej hvaležno spominjanje vseh tistih, ki so v to cerkev, v to misijonsko središče na nek način vgradili samega sebe. Tudi danes ste nekateri izmed njih tukaj, zato ta zahvalna beseda velja vsem vam. Patra Valerijana se bomo ob današnji slovesnosti spomnili še na poseben način. P. Valerijan je živel s to skupnostjo in živel za to skupnost in v tej skupnosti je p. Valerijan še vedno doma. Naj vam povem, kako zelo ste mu bili blizu. S p. Valerijanom sva se takrat, ko se je izkazalo, da je težko bolan in da ne bo mogel več poskrbeti sam zase, veliko pogovarjala o tem, ali naj se vrne iz Slovenije v Merrylands, ali bi bilo morda

bolje, da bi ostal v Ljubljani. Še danes se živo spomnim, kaj mi je odgovoril: ‚Če bi poslušal srce, bi se takoj vrnil v Avstralijo, ko pa poslušam razum, mi govori, naj ostanem v Sloveniji. Ostal bom v Ljubljani!‘ Razum ga je obdržal tam, srce je ostalo tukaj. Zato sem vam hvaležen, kar ste zanj storili več kot petdeset let njegovega delovanja v Sydneyu. Hvaležen sem, da se ga še danes tako prijazno spominjate in da molite zanj.

V molitvi naše vezi ostajajo trdne, kljub temu, da se nam zdi, da so tisti, ki so se poslovili, odšli daleč.»

Po sv. maši smo odkrili spominsko ploščo pri vhodu v našo dvorano, ki se zdaj imenuje **Father Valerijan Jenko Memorial Hall**. Nadškof p. Stanislav je blagoslovil bronasto ploščo. Pri skupnem kosilu, kjer se nas je zbralo kakih 150 rojakov, smo nadškofu

voščili za nedavni 60. rojstni dan in tudi torta ni manjkala.

Najlepša hvala vsem rojakom, še posebej mlajši (2. in 3.) generaciji, ki so tudi tokrat več kot skrbno pripravili nepozabno praznovanje, vsi pa smo obudili hvaležen spomin na našega dolgoletnega očeta slovenskih občestev v Sydneyu in drugod.

p. Darko Žnidaršič OFM

UTRINKI

V nedeljo, 14. oktobra 2018, smo pri Sv. Rafaelu v Merylandsu – Sydneyu praznovali, kar se le da slovesno, 45. obletnico blagoslovitve.

Dne 18. oktobra 1972 sem prišla iz Ljubljane v Sydney in takoj prvi teden me je stric Sašo pripeljal k Sv. Rafaelu, kjer sva se spoprijateljili s sestro Mirjam.

Kmalu nato sem v tej cerkvi spoznala bodočega moža Jožeta Petriča. V tujini je ta cerkev postala moj dom. Jože je škofu dr. Stanislavu Leniču pomagal odkriti spominsko ploščo vojnim žrtvam, ki jo je škof Lenič blagoslovil. Tudi v spomin Jožetu, ki je z žulji svojih rok pomagal graditi ta Božji hram, sem s ponosom oblekla narodno nošo za 45. obletnico.

Moja narodna noša je bila last pokojne Eleonore White, ki je kot dobrovoljka s pomočjo duhovnika Chrisa Rileya skrbela za šolanje otrok z ulice... Nogavice k tej narodni noši je spletla Tilka Lenko, podarila mi jih je Anica Smrdel. Tako so pri sveti daritvi bili z menoj vsi ti dobri ljudje.

Damijan Nemeš je tako lepo igral na naše nove orgle, da so mi v oči stopile solze. Klara Bracar je lepo pripravila procesijo pred sveto mašo: pred oltar smo prinesli 45 rdečih nageljčkov. Gospod nadškof msgr. Stanislav Zore je lepo pridigal, da nam je seglo do srca. Provincial p. Marjan Čuden pa je tudi v dvorani pred kosilom prijetno pokramljal z nami. In kar je še bilo meni zelo drago, je to, da smo »krstili« našo dvorano za spominsko dvorano patra Valerijana, našega očeta. Takoj po sv. maši je nadškof Stanislav blagoslovil spominsko ploščo. Pridne mlade žene: Olga Konda, Jenny Stariha, Irena Stariha, Jožica Modrijančič, Elaine Bavčar, Miriam Stariha, Dorothy Kobal ter možje: Andrej Konda, Henry Stariha, Bogdan Bavčar so pridno pripravljali in stregli kosilo v dvorani, tako da ni nihče odšel domov lačen. Hvala Bogu za tako lep dan. Hvala tudi patru Darku, ki je imel veliko skrbi z organizacijo. Mir in vse dobro vsem ljudem dobre volje!

Danica Petrič

WORDS OF THANKS

Dear Fellow Slovenians & Friends,
Sunday 14.10.18 was a historic day for our community! Our church hall behind St Rafael's Slovenian church was officially named 'Father Valerijan Jenko Memorial Hall'. The plaque commemorating this well-deserved honour was unveiled by The Most Rev. Stanislav Zore OFM, Archbishop Metropolitan of Ljubljana, Slovenia, with the assistance of Father Darko Žnidaršič,

Head of St. Raphael's Slovenian Mission and Father Marjan Čuden, Provincial of Ljubljana, Slovenia. Also attending were H.E. Jurij Rifelj, our new Ambassador for the Republic of Slovenia, Honorary Consul Anthony Tomažin, Honorary Vice Consul Mark Stariha and many dedicated fellow Slovenians. It was a truly wonderful occasion, celebration and acknowledgement of the pivotal role Father Valerijan held in our community.

So many people gave generously of their time and skills to make the day the success that it was, but we hesitate in listing them as we are very aware that we would inevitably and inadvertently leave someone out. So, a general thank you to all who were involved in both the 45th anniversary of our church and the unveiling of the plaque to rename the hall in memory of Father Valerijan.

Working with such a fun and dedicated team was a great pleasure and added to the elation felt on the day! An inspiring effort that Father Valerian would have been very proud to have inspired!

If you missed out on sharing this great event with us, please make sure that you check out the plaque next time you are at Merrylands! Some photos are attached, and more will be posted on Father Valerijan's Facebook page. <https://www.facebook.com/groups/190075038341735/>

Our best regards to all,

Mark & Irene Stariha

MED NAMI JE (BILO)...

Prvo nedeljo v novembru smo darovali sv. mašo za vse naše pokojne rojake in prijatelje v Rookwoodu in molili na obeh pokopališčih. Obisk je bil lep. Na orgle je igral Damijan Nemeš, ker je šla naša organistka Carmen na pogreb svojega očeta na Filipine. Tudi praznik vseh svetih in dan vernih rajnih sta bila lepo obiskana. Molitev rožnih vencev pred dopoldanskima svetima mašama se je lepo prijela in Bog daj, da bi vztrajali.

Po zahvalni nedelji je bil pet dni med nami p. Simon Peter Berlec, gvardijan na Sveti Gori pri Gorici, ki bo naslednje leto nasledil p. Cirila v Melbournu. Prvič je bil med nami kot novomašnik pred 21 leti. Od takrat se je marsikaj spremenilo, spremenili smo se tudi mi, toda vera živi in ostaja in moramo prav tako skrbeti zanjo, ni razloga za obup ali kakšno »jamranje«, čeprav moramo tudi dati iz sebe, kar nas teži, in mnogi

naši vzori nas popeljejo in mi kdaj še druge k Mariji, ki kakor Mati posluša in prosi Gospoda. Tako nas je nagovoril p. Simon Peter pri četrtkovi sv. maši, 15.11. Zbralo se nas je 45, pri obedu nas je bilo 30 in potem smo zložili in odposlali novo številko glasila »Rafael«, ki je posebej posvečena pokojnemu p. Valerijanu.

(foto zgoraj).

S p. Simonom Petrom smo romali tudi v Penrose Park, kjer se nas je na romanju zbralo 15 slovenskih rojakov. Za našo kapelico sta dolgo skrbela Maks in Vera Krajnik, sedaj skrbi Andrej Žičkar. Oskrbeti moramo kakšen simbol, lahko je bronast, ki bi posebej opozarjal na nas, Slovence, na naš narod, versko in kulturno izročilo. Predloge še zbiramo. Pred leti je naš rojak podaril slovensko zastavo, ki prav tako še čaka, da jo obesijo na drog pred vhodom.

Molitve na pokopališču Rookwood in sv. maša v mavzoleju.

SYDNEY – MERRYLANDS SV. RAFAEL

MIKLAVŽ nas bo obiskal prvo nedeljo v decembru, 2.12., po sv. maši. Takrat začenjamo adventni čas.

V četrtek, 6. decembra bo SREČANJE BOLNIKOVIN UPOKOJENCEV. Začeli bomo z molitvijo ob 10.00 dopoldne, obhajanjem zakramenta sprave, ob 10.30 je sv. maša v cerkvi in po maši naše druženje v dvorani. Prinesite, prosim, kakšen krožnik dobrot za skupno mizo.

V soboto, 8.12., je PRAZNIK MARIJINEGA BREZMADEŽNEGA SPOČETJA, sv. maša bo ob 9.30 dopoldne. Večerna sv. maša je že nedeljska, ker ima 2. adventna nedelja prednost.

BOŽIČNO DEVETDNEVNICO začenjamo na 3. adventno nedeljo, 16.12. Obe nedelji in v četrtek, 20.12., bomo zapeli speve božične devetdnevnice. Vabim Vas, da pridete tudi druge dni med tednom, da zapojemo prihajajočemu Gospodu iz srca, in da tudi predlagate posebne namene, za katere bomo prosili našega Gospoda.

NA SVETI VEČER, 24.12., v Merrylandsu ne bo sv. maše, tudi zjutraj ne. Zvečer ob 6.30 bodo obhajali zgodnjo polnočnico melkitski verniki in duhovnika župnije sv. Elija iz Guildforda. **NAŠA BOŽIČNA POLNOČNICA BO TOČNO OPOLNOČI.**

Pred sv. mašo bomo prinesli Jezuščka

v jaslice, po blagoslovu jaslic bo slovesna sv. maša. **Druga sv. maša bo ob 9.30 dopoldne.**

NA PRAZNIK SV. ŠTEFANA, 26.12., bo sv. maša prav tako ob 9.30 dopoldne, po sv. maši pa **ŠTEFANOVANJE** v naši dvorani, proslava, skupno kosilo. Za glasbo in ples bo poskrbel duo *Alpski odmevi*. Vabljeni ste, da se že prijavite. Večerne sv. maše ne bo.

Na Silvestrovo, 31.12., bo sv. maša prav tako ob 9.30 dopoldne, večerne sv. maše ne bo. Enako v torek, 1.1.2019, ko praznujemo novo leto, svetovni dan miru in materinstvo Marije, Božje in naše Matere. Zvečer sv. maše ne bo.

Leto 2019 bo za nas posebno leto, saj bo minilo častitljivih 50 let od naših začetkov v Merrylandsu, 50 let od blagoslova prve cerkve in začetka bogoslužja v našem Merrylandsu in kmalu bo tudi zlati jubilej naše cerkve sv. Rafaela. Že sedaj Vas povabim, da predlagate, kako in kaj bi še pripravili za naš zlati jubilej, v naslednjih štirih letih (2019-2023). Pater Darko prihodnje leto praznuje SREBRNO MAŠO – 25 LET DUHOVNIŠKE SLUŽBE.

WOLLONGONG – FIGTREE CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, od aprila do vključno septembra pa ob 4.00 popoldne. Prvič bo sv. maša ob 4.00 popoldne na cvetno nedeljo, 14.4.2019.

Na 2. adventno nedeljo, 9.12., bosta pri sv. maši

ob 5.00 popoldne praznovala svojo biserno poroko ANTON IN GIZELA MLINARIČ, prekmurska rojaka, naša zvesta cerkvena pevec in sodelavca. Šest desetletij ljubezni, vere in zvestobe polagamo s slavljenca na oltar in prosimo Gospoda danes in naprej. Iskene čestitke in obilo Božjega blagoslova!

ZGODNJA BOŽIČNA POLNOČNICA bo na sv. večer, 24.12., ob 8.00 zvečer.

Na novo leto, 1.1.2019, bo sv. maša ob 5.00 popoldne. Pri sv. maši bomo zapeli zahvalno pesem za leto Gospodovo 2018. Na praznik Gospodovega razglašenja (pri nas prvo nedeljo v januarju) NE BO SV. MAŠE, pač pa spet redno 2. nedeljo v januarju, 13.1., in potem v februarju in v marcu.

**CANBERRA – GARRAN
SV. PETER IN PAVEL**

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu ob 6.00 zvečer, od maja do septembra pa ob 5.00 popoldne. V decembru sta sv. maši redno 3. nedeljo v mesecu, 16.12., in potem na božič, 25.12., obakrat ob 6.00 zvečer. Obvestimo se med seboj in povabimo drug drugega. V januarju, februarju, marcu in aprilu so sv. maše kot običajno, 20.1., 17.2., 17.3. in na veliko noč, 21.4., vse ob 6.00 zvečer.

**NEWCASTLE – HAMILTON
KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA**

Sv. mašo bomo obhajali v božičnem času, na nedeljo sv. Družine, 30.12.2018, ob 6.00 zvečer. Označimo si datum in uro in povabimo še koga. Velikonočno sv. mašo bomo obhajali šele 26.5., ker bom aprila, po veliki noči, službeno odsoten – v Sloveniji.

CORNUBIA – PLANINKA, QUEENSLAND

Sv. maša za tamkajšnje rojake bo šele v nedeljo, 3. marca 2019. V februarju sem zadržan, ker duhovniki delimo blagoslov sv. Blaža. Za ostala srečanja in sv. maše se dogovorimo. Romanje v Marian Valley – ob 10. obletnici kapelice Marije Pomagaj – bo v soboto, 14.9. Če bodo kakšne spremembe, se obvestimo.

SV. KRST: LUKA BUKVIČ, sin Damjana in Lydie, r. Kopše, rojen 30.4.2018. Krstitelj: p. John Powell, karmeličan, kaplan iz Wentworthville. Merrylands – Sv. Rafael, 25.11.2108.

POROKI

DEJAN MITNJEK, 35, sin Andreja in Dragice, r. Smej, in GERALDINE MELANIE KAREN PALTOO, 33, hči Louisa Gaetana Clifforda in Marie Jannick Mylene, r. Virassamy. Priči sta bili Predrag Durasinović in Jacintha Jawad. Merrylands – Sv. Rafael, 6.10.2018. Novoporočencema čestitamo!

DARYL CHARLES WHITFIELD, 45, in NATASHA LOUISE KAPUŠIN, 49, hči Jožeta in +Anamarije, r. Uršič. Priči sta bili Štefan in Katja Češnjak. Most na Soči, Slovenija, župnijska cerkev sv. Lucije, 18.8.2018.

NAŠI POKOJNI

FRANK MIKLAVČIČ je umrl 30.11.2017. Rojen je bil 6.10.1920 v Planini pri Rakeku. Med drugo svetovno vojno je bil mobiliziran v italijansko vojsko. Leta 1951 je pripotoval v Avstralijo, kamor je dve leti prej prispel njegov brat Jože. Oba sta sekala sladkorni trs v Queenslandu. V Bathurstu, NSW, je spoznal svojo ženo Catherine. Po poroki sta ustvarila družino in dom v Oberonu, kjer je Frank delal na žagi. Družina je kasneje živela v Bathurstu, v Greystanesu in v Wyongu. Frank poleg žene Catherine zapušča otroke Carol, Michaela in Patricio in vnuka Natasho in Adama. Z ženo sta bila poročena 63 let. Pogreb je bil 8.12.2017 v Rose Chapel, Palmdale Lawn Cemetery and Memorial Park.

JOŽEF NEMEŠ je umrl 22.9.2018 zjutraj v bolnišnici Concord – Palliative Care. Rodil se je 8.1.1945 v Dolencih v Prekmurju. Poročila sta se z domačinko Marijo - Micko Gostonj in skupaj odšla za boljšim kosom kruha najprej v Avstrijo, od tam pa leta 1975 v Avstralijo. Jože je bil po poklicu zidar, številni naši rojaki, ki jim je postavil hiše, jim pomagal ali postoril še druga dela, se ga s hvaležnostjo spominjajo, prav tako je bil zvest pomočnik na Slovenskem društvu Sydney in na našem slovenskem misijonu in cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Bil je odličen kuhar in tudi sicer družaben rojak. Žena Micka je dolga leta tedensko skrbela za našo dvorano in stranišča, oba z možem sta skrbela za nedeljsko postrežbo in sodelovala pri naših prireditvah,

sin Damijan pa še danes rad sede za naše orgle. Micka je umrla leta 2011. Jože je tudi v boleznih ostal veder in potrpežljiv in prejel zakramente. Zapušča sina Damijana z ženo Lillian, svaka Franca, vnukinje Nio, Anno, Zoe in Islo. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 28.9.2018, v naši cerkvi sv. Rafaela, cerkev je bila kljub delovnemu dnevu skoraj polna, pel je naš mešani zbor. Sin Damijan je spregovoril očetu v zahvalo in slovo. Jože in Micka počivata na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

MARIJA CAVUOTO rojena ROBAR je umrla 7.10.2018 v St. Hedwig's Village v Blacktownu. Rodila se je 16.7.1937 v vasi Stanovsko v župniji Poljčane kot najstarejša hči Jakoba in Veronike Robar. Leta 1957 se je odpravila v svet, najprej v Avstrijo in v Nemčijo, kjer sta se spoznala z Enniom Antoniom Cavuotom, ki je služil v ameriški vojski. V Zirndorfu na Bavarskem sta se poročila leta 1959. Še isto leto sta odpotovala v ZDA in prispela v New York 12.9.1959. Tam sta delala v tovarni oblačil. V zakonu se jima je rodil sin Ennio. Leta 1973 je družina prvič obiskala sorodnike v Sydneyu, vendar se niso odločili za to, da ostanejo v Avstraliji, in so se vrnili v ZDA. Mož Ennio je umrl novembra 1974. Takrat se je Marija odločila, da odide v Avstralijo. V Sydney je prispela leta 1981, sin Ennio pa se je odločil, da ostane v New Yorku. Marija se je samo enkrat vrnila v ZDA za sinovo poroko leta 1986, vnuka Anthony in Christopher pa sta jo obiskala za njeno 80-letnico. Marija je rada prihajala v našo slovensko cerkev do svoje bolezni, zadnja tri leta pa je živela v St. Hedwig's Village v Blacktownu, kjer je bila zelo zadovoljna in lepo so skrbeli zanjo. V bolezni je prejela zakramente. Sin Ennio jo je obiskal še pred smrtjo in kmalu potem, ko sta se poslovila, je tiho zaspala v zgodnjih jutranjih urah prvo nedeljo v oktobru. Marija zapušča sina Ennia z ženo Valerie, vnuka Anthonyja in Christopherja in pravnukinjo Autumn Rose, sestro Jožico Twrdy in nečakinji Gail in Karen z družinama. Pogrebno sv. mašo je vodil nemški kaplan g. Roland Maurer v cerkvi sv. Rafaela v Blacktownu v torek, 16.10.2018, nato je bila pokojnica upepeljena v Pinegrove-u.

JOŽICA HRASTNIK rojena RAMŠAK je umrla v nedeljo, 14.10.2018 zjutraj v bolnišnici Concord – Palliative Care. Rodila se je v Celju

kot najmlajša od desetih otrok. Izučila se je za šiviljo. V Avstralijo je prišla leta 1960. Poročila sta se z Jožetom Hrastnikom, avtokleparjem, in si ustvarila družino in dom v Burwoodu. Mož Jože je umrl leta 1998. Jožica in sin Peter sta bila naprej povezana z nami in redno naročila sv. mašo za očeta ob obletnici. V bolezni je prejela zakramente. Jožica zapušča sina Petra z ženo Luno, vnuke Jacka, Eddyja in Chloe ter nečake in nečakinje. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v petek, 19.10.2018, in jo pospremili na slovensko pokopališče sv. Rafaela v Rookwoodu.

PAVLA PERCAN je umrla v bolnišnici Mount Druitt, NSW, v sredo, 7.11.2018. Rojena je bila 5.7.2018 v Šmartnem v župniji Cerklje na Gorenjskem očetu Jožetu in mami Alojziji, rojeni Martinjak. V Avstraliji je delala v tovarni telefonskih kablov STC 35 let, do upokojitve. Mož Ivica Percan, s katerim sta bila poročena, je sedaj že pokojni. Pavla zapušča sina Johna, sestro Stano Lovkovič v Avstraliji, v Sloveniji pa brata z družino. K pogrebnemu obredu so se zbrali v sredo, 14.11.2018 v kapeli Srca Jezusovega, na katoliškem delu pokopališča Rookwood, na katerem je tudi pokopana.

Hvala Blanki Košak iz Wollongonga za sporočilo.

FRANE – FRANK STANISLAV POKLAR je umrl v Pinesliving Aged Care v Farrerju, ACT, v torek, 13.11.2018. Rodil se je v Podgrajah pri Ilirski Bistrici 5.12.1927, v družini so bili štirje otroci. V Avstralijo je prišel junija 1959. Po poklicu je bil pleskar in je rad postoril marsikaj v našem Slovenskem-avstralskem društvu Triglav v Canberri, pomagal pri gradnji in tudi našim rojakom. Leta 1968 se je za dve leti vrnil v Slovenijo. V domačih Podgrajah sta se poročila z Antonijo – Tončko Dujc in prišla skupaj v Avstralijo leta 1970. Tončka je delala kot čistilka v bolnišnici. Redno sta prihajala k našim sv. mašam v cerkev sv. Petra in Pavla v Garran, zadnje leto pa sta živela v domu počitka. Frane poleg žene Tončke zapušča sestro Marijo Urbas, nečaka Evgena Johna z ženo Heleno, nečaka Igorja z ženo Kristino, pranečake Alexa, Saskio, Oskarja, Lienko, Timoteia, Leona in Sebiana. Brata Viktor in Tone sta že pokojna. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu v Canberri v ponedeljek, 19.11.2018. Pokopan je na pokopališču Woden. **pater Darko**

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney - SDS

Besedilo in fotografije: Štefan Šernek, predsednik

»OKTOBERFEST« PRI SDS

Oktoberfest smo imeli v nedeljo, 7. oktobra 2018 popoldne s pričetkom ob 2. uri. Kot predsednik SDS sem pozdravil vse zbrane in jim zaželel lepo nedeljsko popoldne. Za ples in dobro voljo nam je igral ansambel *Alpski odmevi*, ki ga vodi Štefan Šernek ml. Ta dan smo imeli na razpolago slovensko, nemško, italijansko in avstralsko pivo. Zbralo se nas je kar lepo število članov SDS in prijateljev. Kuhinja je bila odprta od popoldne do druge ure popoldne. Za kosilo

Člana ansambla *Alpski odmevi* v nemški narodni noši, za Oktoberfest.

smo imeli nemško in slovensko hrano: okajena svinjska krača, domače krajnske klobase in kislo zelje s slanino.

Kuhal je Ivan Truden ob pomoči Štefana in Marije Mesarič, svinjsko kračo pa sta pripravila naša dobrotnika Vlado Čeh in Franc Lorber. Hrana je bila tako okusna, da jo je skoraj zmanjkalo in ljudje so bili zelo zadovoljni, še posebej naši Avstrijci in Nemci. Muzikantje so

igrali slovenske, nemške in italijanske pesmi in bilo je pravi užitek poslušati tako domačo glasbo.

PRAZNOVANJE

45-LETNICE NAŠE CERKVE

Udeležili smo se slovesnosti ob 45-letnici blagoslovitve naše cerkve v Merrylandsu. Nadškof msgr. Stanislav Zore OFM je tudi blagoslovil obnovljeni oltar, ki sem ga jaz izdelal in poklonil slovenski cerkvi ter letos obnovil. Odkrita je bila tudi spominska plošča v čast p. Valerijanu Jenku. Z nadškofom je bil tudi frančiškanski provincial p. Marjan Čuden OFM. Nadškof me je pozdravil, mi podal roko in se mi zahvalil za oltar in deset klopi. Dejal je: »Oltar je vaš, in deset klopi.« Nisem iskal nobene hvale, sam je stopil k meni in se mi zahvalil. Povabil sem jih, naj obišejo naše društvo, pa žal niso imeli dovolj časa.

PLESI IN ZABAVE

Ples in zabavo smo imeli 21. oktobra 2018, ko nam je igrala skupina *Tyrolean Echoes*. Spet je bilo lepo in veselo, saj znajo tudi oni igrati slovensko glasbo. Vabimo vas, da nas obiščete še velikokrat – ne bo vam žal! Naš naslednji ples je bil 18. novembra 2018. *Tyrolean Echoes* so pričeli igrati ob 2. uri popoldne.

Častni konzul RS za NSW Antony Tomažin z Ano Šernek in svojo sestro Antonijo Coby. Novi odbor SDS za leto 2019: Jože Novak, Franc Lorber, Zora Johnson, Ana Šernek, Lin Pušenjak, Štefan Šernek, Vlado Čeh, Ferdo Predi.

**Odborniki SDS so praznovali z Zoro Johnson njen rojstni dan.
Družina Pušenjak s prijatelji in obiskovalci iz Slovenije pred društvom SDS.**

MARTINOVANJE

V nedeljo, 4. novembra, smo imeli martinovanje in poskušino domačih vin. Po poskušanju smo izbrala najboljša in tri najboljša vina so bila nagrajena: prvo nagrado je dobil že tretje leto zapored naš član Tone Špiclin, drugo nagrado je dobil Aleks Varga in tretjo Karlo Lenarčič. Hvala vsem pridelovalcem domačih vin, ki ste pri poskušanju sodelovali, da je bila prireditev uspešna, in čestitke tistim, ki ste bili nagrajeni. Vsem želim veliko uspehov pri negovanju prihodnjega letnika in se vidimo spet čez eno leto.

OBČNI ZBOR SDS

Ob zaključku mandata je imel odbor in naši sodelavci 8. novembra 2018 prvič večerjo v novi restavraciji. Lepo je bilo in dobro – čestitamo! Letni občni zbor smo imeli 11. novembra 2018 s pričetkom ob 3. uri popoldne. Izvoljeni smo bili: Štefan Šernek za predsednika, Vlado Čeh za podpredsednika, Lin Pušenjak za tajnico, Ana Šernek za organizatorico, Zora Johnson za pripravo proslav ter Franc Lorber, Ferdo Predi in Jože Novak za odbornike.

OBISKI

V tem času smo imeli kar nekaj obiskovalcev iz Slovenije, ki so se mudili v Sydneyju. Veseli so bili našega prijaznega sprejema. Častni konzul Republike Slovenije za NSW, Tony Tomažin, nas je obiskal s svojo sestro in imel z nami kosilo, ki ga je postregla naša nova restavracija. Bili so zelo zadovoljni. Tudi p. Darko iz Merrylandsa nas večkrat obiše in pride na kosilo. Želimo mu, da bi se še naprej med nami lepo počutil.

NAŠE PRIREDITVE

Miklavž bo prišel na SDS v nedeljo 2. decembra popoldan. Prireditve se bo pričela ob 2. uri. Pripeljite otroke, ki jih bo Miklavž obdaroval z darili SDS. Če želite, da jim Miklavž izroči tudi vaša darila, jih prinesite eno uro pred pričetkom prireditve. Ples bo v SDS v nedeljo, 16. decembra, od 2. ure popoldne naprej. Igral nam bo ansambel *Tyrolean Echoes*.

Silvestrovanje bomo imeli v ponedeljek, 31. Decembra, od osme ure zvečer do ene ure zjutraj 1. januarja 2019. Vstopnina za člane

Del nove restavracije, pripravljen za poročno slavlje.

Štefan Šernek čestita patru Darku za rojstni dan.

je 50 dolarjev, za nečlane pa 60 – vključena je večerja. Za rezervacije pokličite Društvo na 9756 1658. Za ples nam bo igral ansambel *Alpski odmevi*, eden najboljših ansamblov, ki ga vodi Štefan Šernek ml. Pridite, ne boste razočarani!

*Srečno, veselo in blagoslovljeno
leto 2019 Vam želimo!
Štefan Šernek in odbor SDS*

Iz Kraljičine dežele – Queensland

Besedilo in fotografije: Mirko Cuderman

Slovenian Australian Academic Association je 28. septembra 2018 priredil konferenco v prostorih University of Queensland. Za ta pomemben dogodek sem se rade volje odzval vabilu, saj se tako vrhunske konference redkokdaj priredijo v Queenslandu. Dr. Jurij Karlovšek, ki je bil glavni organizator te prireditve, je s pozdravnim govorom odprl konferenco. Z zanimanjem sem sledil razlagam mladih slovenskih intelektualcev, ki predavajo na avstralskih univerzah različne predmete. Med govorniki je bil tudi naš profesor, oz. učenjak na svojem področju, ki raziskuje stvari, ki so svetovnega pomena. Čeprav sem se ob njihovih razlagah včasih izgubil, sem vseeno občudoval njihove vrhunske dosežke pri njihovih raziskavah. Iz dnevnega sporeda vam lahko navedem imena navzočih članov SAAA.

Dr. Jurij Karlovšek, The University of Queensland, SAAA Qld section coordinator; Dr. Kaja Antlejš, SAAA president; H. E. Mr. Jurij Rifelj, Ambassador of the Republic of Slovenia in Australia; Ms. Nevenka Golc – Clarke, Hon. Consul for Slovenia in Queensland; Mr. Andrew Bratina, SAAA treasurer; Profesor Boštjan Kobe, National Health and Medical Research Council Fellow; Ms. Julia Cvetkovič, Queensland Academies for Creative Industries at Kelvin Grove; Dr. Martin Grabert, Director, Projects & Communications, Montroix Pty Ltd; Dr. Matthew Coote, Research Officer, EU Centre at RMIT; Jerneja Svetičič, Phd student in Criminology, Griffit Uni. Reserch in Suicide

Prevention, Qld Health; Dr. Živa Vučkovič Mueller, Research Fellow at Monash University; Ms Manca Ogrizek, Teaching Assistant, Monash University; Dr. Jurij Karlovšek, Lecturer in Civil Engineering, School of Civil Engineering, UQ; Dr. Marko Žibert (ZOOM) Managing Director, iCA – Interdisciplinary Consultants Aust Pty Ltd; Dr. Dejan Valentič, (ZOOM) Secretary, Office for Slovenians abroad at Gov of The Republic of Slovenia.

Med celodnevni sporedom so bili enourni odmori, kjer so razpravljali o vprašanju, kako izboljšati medsebojno povezavo znanosti različnih smeri med Slovenijo in Avstralijo. Potrebno bo vzpostaviti strategije, ki bodo v bodoče boljše služile znanstvenikom, ki raziskujejo v Sloveniji in tukaj. Ob tem zanimivem dogodku bi rad čestital vsem organizatorjem in udeležencem SAAA za uspešno konferenco.

Romanje v Kraljičini deželi

S tem lepim nazivom Kraljičina dežela nas je vsakokrat pozdravil že davno nazaj pred leti duhovnik g. dr. Ivan Mikula, ko je obiskal tukajšnjo slovensko skupnost v Brisbanu. Pri tem je še dodal, da je naša Nebeška Mati naša Kraljica. To nam je bilo všeč in pri tem je ostalo. Ta naziv je še toliko bolj dobil svoj

pomen, odkar imamo v Queenslandu svojo kapelico brezjanske Marije Pomagaj - naše Kraljice.

Letos 24. oktobra smo praznovali že deveto obletnico blagoslovitve kapelice Marije Pomagaj v svetišču Marijine doline. Slovesno sveto mašo je daroval ljubljanski nadškof Stanislav Zore skupaj s provincialom p. Marjanom Čudnom, patrom Darkom, patrom Davidom, patrom Cirilom in predstojnikom svetišča Fr. Albertom. Gospod nadškof nas je spodbudno nagovoril, naj živimo povezani med seboj, z Bogom in z našo Nebeško Kraljico. Govoril nam je o pomenu našega doma. V domačem domu, kjer imamo Boga za Očeta in smo v dobrih odnosih z svojimi bližnjimi, tam je doma dobra volja in ljubezen. To velja tudi za skupne domove društev in raznih skupnosti. Naj dodam, da je g. nadškof Stanislav Zore že tretjič vodil slovesnost bogoslužja pri nas v Marijini dolini. Pater Darko je vodil petje in pete litanije kot po navadi, saj s svojim lepim glasom najbolj poživi naše srečanje. Pot procesije je dobro ozvočena in ob tej priliki naše procesijo slovenske pesmi napolnijo to Marijino dolino.

Pri naši kapelici smo naredili več slik, ki nas bodo spominjale na lep praznični dan. Jože Gjerek, ki zvesto oskrbuje našo kapelico in njen vrt, nas je vse povabil na skupno kosilo, ki nam ga je pripravila njegova žena Marta Gjerek s pomočjo gosposinj z Zlate obale.

Vemo pa, da Kraljičina dežela nima meja.

Povsod, kjer so Marijina svetišča in verniki, je kraljičina dežela. O tem sem se prepričal ob mojem nedavnem obisku na Brezjah, 6. oktobra 2018. Tam organizirajo večkrat na leto tudi Roženvensko pot, ki se veje skozi vasi, hribčke in dolince v obliki rožnega venca. Več kot 12 in pol kilometrov dolga pot se začne pri baziliki Marije Pomagaj in se nadaljuje do vasi Hudo, Brezje pri Tržiču, naprej preko vasi Leše in Peračice nazaj k Marijini baziliki. Vesel sem bil, da sem bil ravno takrat tam in sem se lahko pridružil 68 članski skupini romarjev. Na sredi poti v Brezjah pri Tržiču je postojanka, kje romarje postrežejo z dobrotami, da lažje okrepcani nadaljujejo pot. Zame je bila ta pot lepo doživetje.

Moja pot ob obisku Slovenije me je peljala tudi na drug romarski kraj, kjer kraljuje Kraljica Miru, v Medjugorje. Ta romarski kraj se je zadnje čase zelo povečal in razširil, saj je tam skoraj vsak dan več kot 30 – 40 tisoč ljudi navzočih, ki pridejo iz vseh delov sveta. Številni romarji in polne spovednice z dolgimi vrstami vernikov pričajo o spreobrnjenju in globoki veri. Pridružil sem se slovenskim romarjem z avtobusom, ki je prišel iz Begunj in Kranja. V prijetni družbi in molitvi nam je dolga avtobusna pot hitro minila. Uspelo mi je priti na vrh Križevac in preživeti tudi nekaj časa v miru na kraju Marijinega prikazovanja. Na Križevcu je tudi spomenik patru pokojnemu Slavkotu Barbariću, ki se ga spominjamo tudi iz njegovega obiska po Avstraliji. Spominjam se zgodbe patra Slavka iz časa vojne, ko so ga v najtežjem času matere padlih sinov in žene vojakov prosile za molitve in pri njem iskale tolažbe. Takrat ga je dunajski škof prosil, naj bi tam v njihovi katedrali maševal in imel govor o miru. Patru Slavkotu se v takšnih okoliščinah

ni bilo lahko zbrati za ta govor. Noč pred odhodom je deževalo. Rad bi šel na Križevac. Šele proti jutru je dež prenehal, da se je lahko povzpел na Križevac. Dež je pogasil vse svečke, ki jih verniki prižigajo na postajah Križevega pota. Na njegovo začudenje pa je opazil, da na vrhu pri zadnji postaji križevega pota še vedno gori ena svečka. Ta svečka mu je dala navdiha o napovedanemu govoru o - *upanju*. Slavkotov spomenik me je spomnil na to zgodbo.

Kamniti Križevac je sedaj poln romarjev z vsega sveta.

Obiskali smo tudi žensko skupnost Cenocolo, kjer smo se lahko prepričali o Božjih delih zdravljenja zasvojenosti. Velika kapela poleg

cerkve je bila napolnjena pri slovenski sv. maši s štirimi slovenskimi duhovniki somaševalci. Tam smo srečali rojake iz drugih krajev Slovenije, ki so prispeli še z drugimi avtobusi in prevozi. Res vsepovsod, kjer so verniki, ki sprejmejo Nebeško Mater za svojo Kraljico, je Kraljičina dežela.

Obisk pri patru Filipu (foto spodaj)

Z bratom Nacetom in njegovo ženo Olgo smo šli na obisk k patru Filipu v Novo Gorico - na Kostanjevico. Tam nas je pater Filip že čakal. Peljal nas je v kuhinjo in postregel. Z zanimanjem je poslušal novice iz Avstralije. Vse ga je zanimalo. Vsem rojakom pošilja tople pozdrave. Bratu Ambrožu, ki je z njim v samostanu, sem razložil pogoste pastoralne obiske patra Filipa pri nas v Kraljičini deželi, kjer je obiskoval bolnike in daroval sv. mašo za našo slovensko skupnost v Brisbanu, kakor tudi za našo avstralsko molitveno skupino na Mt. Mee.

Kje so kranjske klobase dobile ime?

V gostilni pri Kovaču v Naklem so mi postregli z zanimivo zgodbo: Ko se je nekoč avstrijski cesar Franc Jožef na poti domov ustavil v njihovi gostilni, so mu postregli s klobaso. Cesarju je bila klobasa zelo dobra in okusna in je vprašal, kako imenujejo to klobaso. Odgovorili so mu, da je to pač naša klobasa. Dejal jim je, odslej je to kranjska klobasa. Tako se še danes imenuje: Kranjska klobasa. To zgodbo tudi po TV večkrat ponavljajo. V Avstraliji jo dobimo v vsaki boljši delikatesi pod imenom Kransky.

POKOJNA

Ivan Pišotek mi je sporočil, da je v Sloveniji 10. septembra 2018 umrl **MILAN PICELJ**, kamor se je nekaj mesecev pred smrtjo vrnil. Pokojni Milan je bil rojen 23. septembra 1952, star 66 let. Milan je bil dober podpornik naše slovenske skupnosti in nam je večkrat pomagal. Pred leti mu je umrl njegov brat Janez Picelj, ki je bil večletni sodelavec pri slovenskih radijskih oddajah 4EB v Brisbanu. V Sloveniji zapušča sestro Marto in sina Gašperja.

HEDVIKA VELIŠČEK, rojena v okolici Gorice 1. januarja 1927, je umrla v Brisbanu 24. septembra 2018. Dobro je bila poznana v naši slovenski skupnosti, saj sta se s pokojnim možem pogostokrat udeleževala slovenskih prireditev. Pokojnica je bila po pogrebem obredu upepeljena. 13. julija 2015 je izgubila moža Jankota. Zapušča sina Karlota in hčerki Ireno in Tammy.

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156,
WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu:
03 9853 7787; E-mail:
slomission.adelaide@gmail.com

Čas od zadnjega poročanja za Misli je, tako kot tudi druge slovenske skupnosti v Avstraliji, zaznamoval **obisk ljubljanskega nadškofa patra Stanislava Zoreta OFM in provinciala slovenskih frančiškanov p. Marjana Čudna OFM**, ki sta prišla v Avstralijo, da skupaj z nami oz. da mi skupaj z njima, praznujemo obletnice naših cerkev. Najbolj »častitljivo« obletnico je gotovo praznovala slovenska cerkev v Melbournu, saj je to 50., zlati jubilej. Slovenska cerkev v Sydneyju je praznovala 45-letnico, cerkev v Wollongongu 35. obletnico, odkar so jo kupili od anglikancev in seveda naša v Adelaidi, ki je praznovala 35. obletnico blagoslovitve.

Slovensko cerkev v Adelaidi je 13. februarja 1983 blagoslovil tedanji ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar. Zgradili so jo slovenski rojaki iz Adelaide in drugih krajev Južne Avstralije. Ob p. Janezu Tretjaku, ki je bil od leta 1980 slovenski duhovnik v Adelaidi, je delo vodil gradbeni odbor. Njegov predsednik je bil Danilo Kresevič, tajnik Ivan Zagorc in blagajnik Lojze Poklar. 1. maja 1982 so zasadili prvo lopato, julija je adelaidski pomožni škof Kennedy blagoslovil temeljni kamen, pred božičem istega leta (1982) pa je bila cerkev nared za bogoslužje. A počakali so na obisk ljubljanskega nadškofa, da je cerkev ob prisotnosti adelaidskega pomožnega škofa Kennedyja, vseh slovenskih duhovnikov v Avstraliji in drugih duhovnikov slovesno blagoslovil.

Slovesno praznično leto smo pričeli **na praznik Svete Družine, 31. decembra 2017, ko nas je obiskal takratni adelaidski nadškof Philip Wilson**. V nedeljo 4. februarja, ki je bila najbližja nedelja dejanski obletnici, je bil z nami bivši frančiškanski provincial p. dr. Mihael Vovk, vse to pa nas je vodilo k višku praznovanja 28. oktobra 2018.

Z nadškofom in patrom provincialom smo prišli v Adelaido v petek 26. oktobra popoldne z Zlate obale, kjer smo bili na romanju in imeli mašo v Marrian Valley. V soboto smo šli zjutraj najprej maševat k malteškim sestram v dom za starejše v Lockleys, kamor hodim maševat, ko sem v Adelaidi, potem pa smo obiskali Štefana Kolmana, ki je v domu za starejše v Happy Valley. On, njegovi otroci in njegovi zidarji so zidali cerkev. »Slovensko cerkev in dva slovenska domova sem sezidal,« se je ponosno spominjal Štefan. Obiskujem ga skoraj vsak mesec ob prvem petku, tokrat pa sta bila on in žena Zinka, ki živi v bližnjem naselju za starejše, obiska nadškofa in provinciala še posebej vesela. Iz Happy Valley smo se odpeljali Old Noarlango in tam obiskali Marto Zrim, zvesto bralko revije Misli, sešila pa je tudi kar nekaj plaščev za našo cerkev, tudi plašč, ki sta ga skupaj z Jano Mezek naredili za 50-letnico prihoda slovenskih frančiškanov v Avstralijo in ga je naslednji dan za mašo oblekel tudi p. nadškof. Na večerjo v soboto smo povabili še druge

tri frančiškane, ki delujejo v Adelaidi. To so: p. Gabriel Micallef, malteški kaplan, p. Nikica Zlatunić, hrvaški kaplan in p. Laszlo Horwath, madžarski kaplan, ki pa se večerje ni mogel udeležiti. Lepo je bilo, ko smo bili skupaj bratje frančiškani, čeprav različnih narodov in različnih jezikov.

Praznovanje v nedeljo je bilo za tiste, ki so »bili zraven« pred 35 leti priložnost za obujanje lepih spominov, vsi pa smo se Bogu zahvalili za ta naš skupni dom, v katerem ob Sveti Družini tudi mi postanemo ena družina, ko se zberemo k sveti maši ali k molitvi. **(fotografije levo).** Pred mašo je gosta pozdravil Ivan Legiša, jima zaželel dobrodošlico in se na kratko sprehodil po zgodovini adelajdske cerkvene skupnosti in cerkve. »Ko smo jo gradili, smo rekli: ‚Če nam bo služila dvajset let, se izplača.‘ A danes praznujemo že 35. obletnico in upamo, da bomo nekaj let še vztrajali. Zato je obletnica priložnost, da se Bogu iskreno zahvalimo za vse milosti, ki smo jih prejeli v teh hiši.« Chelsy in Mia sta gostoma izročili šopka.

Somaševanje je vodil nadškof Stanislav, ki se je v pridigi najprej ustavil ob Božji besedi, nato pa izrazil hvaležnost Bogu in ljudem, ki so postavili cerkev, da je lahko postala dom, kjer med nami prebiva Bog in je naš skupni dom. V darovanjski procesiji sta **Justi Bole Schneider in njena hčerka Anita prinesli sliko prve avstralske svetnice, sv. Mary MacKillop, ki jo je Justi naslikala za našo cerkev (foto na strani 34 spodaj).** Po obhajilu je sliko g. nadškof blagoslovil, vsi pa smo se z molitvijo priporočili tej avstralski nebeščanki. Po obhajilu je **provincial p. Marjan podelil priznanje in zahvalo Slovenske frančiškanske province slovenski skupnosti v Adelaidi**, ki se zbira v naši cerkvi ter se tako v imenu frančiškanov zahvalil vsem, ki sodelujete z nami in nam pomagata pri izpolnjevanja našega duhovniškega in frančiškanskega poslanstva. Rosemary Poklar je sprejela

priznanje v imenu skupnosti **(foto desno)**. Nadškof p. Stane je nato poklical pred oltar Marijo Zagorc, ženo konec avgusta umrlega Ivana Zagorca, ki je bil gonilna sila pri gradnji cerkve, in Danila Kreseviča, moža Ivanke Kresevič, naše zveste sodelavke v cerkvi in dvoranci, ki je umrla januarja lani. Rekel je, da gotovo razumemo, da šopkov, ki sta jih s p. provincialom prejela v začetku maše, ne bosta vzela seboj v Melbourne ali v Slovenijo, zato prosi, da Marija ponese šopek svojemu možu Ivanu, Danilo pa na grob svoji ženi Ivi. Naj ta šopka pričujeta o naši hvaležnosti za vse, kar sta naredila za našo cerkev in našo slovensko skupnost.

Po maši sta naša gosta pri izhodnih vratih stisnila roke odhajajočih iz cerkve, vsak pa je dobil spominsko podobico, ki nam jo natisnil in podaril pogrebni zavod *Distinctive Funerals*. Nato smo se zbrali v dvoranci pri skupnem kosilu, ob katerem je bila tudi priložnost, da sta se pri mizi srečala z našimi posebnimi gosti: častnim konzulom RS za Južno Avstralijo g. Jadranom Vatovcem in njegovo ženo, predsednikom Slovenskega kluba v Adelaidi Brankom Kresevičem in njegovo ženo, z našo bogoslužno sodelavko Rosemary Poklar in skrbnikom naše cerkve Danilom Kresevičem.

Imela sta priložnost, da sta se srečala tudi z drugimi člani skupnosti in z vsaj nekaterimi tudi na kratko pokramljala.

Popoldne smo obiskali še Slovenski klub

in se srečali tudi z nekaterimi tistimi, ki jih dopoldne ni bilo na slovesnost, nato pa smo se morali že odpraviti na letališče za vrnitev v Melbourne, saj sta se naslednji dan že vračala v Slovenijo.

Ob »BOGU HVALA!«, namenjenemu obletnici naši cerkve ter »BOGU HVALA« za lepo slovesnost in praznovanje, tudi **moj iskren »HVALA«** vsem, ki ste k temu prispevali: najprej seveda našima gostoma - ljubljanskemu nadškofu in metropolitu p. Stanislavu Zoretu in provincialu p. Marjanu Čudnu - potem pa tudi vsem, ki ste pripravili cerkev (skupina za čiščenje in Danilo Kresevič), jo okrasili (Angeli Dodič in Nadi Čargo, ki je tudi pripravila šopke za dobrodošlico), sodelovali pri slovesnosti (Ivan Legiša, Rosemary Poklar, Ana Likar s pevci in organistinjo, ki jo je posebej za to priložnost preskrbela Rosemary, bralcem, ministrantom ter Miji in Chelsy, ki sta gostoma izročili šopka) in vsem, ki ste pod vodstvom Angele Dodič pripravili dvoranco ter kosilo in ga postregli. Hvala naši pastoralni sodelavki Mariji Anžič, ki je

Delavna skupina

prišla z nami in poskrbela za nas v času našega bivanja v Adelaidi.

Iskren »BOG LONAJ!« vsem.

V začetku oktobra smo naročili štiri kubične metre zastirke (mulch), ki smo jo razstrli na gredice z rožami in okrasnimi grmiči okrog cerkve in pred njo. Nekaj prejšnje zastirke se je porazgubilo, nekaj je je v petih letih tudi strohnelo. Hvala Danilu Kreseviču, ki je naročil in organiziral, hvala Branku Kreseviču, Matiju Polajžerju, Romanu Luinu in Rudiju Perkoviču, ki so jo razvozili in razprostrli, Branku pa tudi za dar za kritje stroškov nakupa zastirke. Bog lonaj vsem!

1. novembra smo praznovali praznik vseh svetih, 2. novembra pa dan spomina na naše pokojne. Oba dva dneva smo se zbrali k maši v naši cerkvi in se spomnili naših dragih rajnih. Za vse, ki počivajo na pokopališčih v Adelaidi, širom Avstralije ali v Sloveniji in širom sveta smo v znamenje, da mislimo nanje, zanje molimo in jih vključujemo v daritev svete maše, prižgali svečke.

4. novembra smo se pridružili Cerkvi v Sloveniji pri praznovanju zahvalne nedelje. Naj nas ta nedelja opozori, da malo razmislimo, za koliko stvari se moramo zahvaliti Bogu in za mnoge tudi našim bližnjim. Ker na 3. nedeljo v oktobru, ko je po vsem svetu misijonska nedelja, nismo imeli slovenske maše, smo po zahvalni nedelji odprli misijonski nabiralnik. V njem se je skozi leto nabralo 275,40 dolarjev, ki smo jih preko Misli posredovali našim misijonarjem. Bog povrni!

Tudi mesec kasneje, v nedeljo, 25. novembra, smo imeli obisk. **Med nami je bil p. Simon Peter Berlec**, ki bo prihodnje leto v Melbournu nasledil p. Cirila pri vodstvu Slovenskega misijona in Baragovega doma ter pri urejanju revije Misli. Kot ste gotovo že brali tudi v Mislih ali slišali, je p. Ciril že lani izrazil

željo, da bi se po skupno 28 letih dela za slovenske rojake v Avstraliji (10 let v Sydneyju in 18 let v Melbournu) želel vrniti v Slovenijo. Provincial p. Marjan je pozval vse patre province, če bi bil kdo pripravljen priti na njegovo mesto in javil se je p. Simon Peter. Avstralijo je že obiskal leta 1997, ko je prišel na ponovitev svoje nove maše. Doma je namreč z Viča v Ljubljani, od koder je bil doma tudi p. Bazilij, ki ga je zato povabil. Žal pa p. Bazilij ponovitve ni dočakal, saj je nekaj dni prej umrl, p. Simon Peter pa je prišel ravno za njegov pogreb. Takrat je obiskal tudi Adelaido in nekateri se boste morda tega obiska tudi spomnili. Ker bova od prihodnjega leta naprej skupaj v Melbournu, bo gotovo kdaj prišel tudi v Adelaido. P. Simon Peter, dobrodošel med nami danes, ko si na obisku, še bolj pa prihodnje leto v juliju!

Zadnjo nedeljo v novembru smo s **praznikom Kristusa Kralja** zaključili prejšnje cerkveno ali bogoslužno leto, na **1. adventno nedeljo**, 2. decembra, pa pričenjamo novega. V cerkvi bomo blagoslovili adventno znamenje in lepo bi bilo, če kakšno znamenje s štirimi svečkami pripravite tudi po vaših domovih, da vas bo spominjalo na Božjo ljubezen, ki se v božični skrivnosti sklanja k nam in nas odrešuje. Upamo, da nas bo to prvo decembrsko nedeljo v dvoranci **obiskal sv. Miklavž**, saj si njegovega obiska in dobrote gotovo zaslužimo. Sveto mašo bomo imeli potem na petek pred 4. adventno nedeljo, 21. decembra in na 4. adventno nedeljo. Oba dneva bo po maši priložnost za sveto spoved.

PRAZNOVANJE BOŽIČNEGA PRAZNIKA bomo pričeli z **zgodnjo polnočnico ob 9. uri na sveti večer** (v ponedeljek 24. decembra). Praznična sveta maša bo na božič ob 10. uri dopoldne, na praznik sv. Štefana (za nas tudi praznik slovenske samostojnosti in enotnosti) ob 10. uri, **v nedeljo 30. decembra pa praznujemo praznik Svete Družine, zavetnice naše cerkve in našega**

misijona. Novo leto pričnemo 1. januarja s praznikom Marije, Božje Matere (to je tudi svetovni dan miru), 4. januarja je prvi petek, na nedeljo 6. januarja pa je **praznik Gospodovega razglasenja ali Svetih Treh Kraljev.**

POKOJNA

SHARLOTE (LOTTE) AHLIN roj. VON PLAUTZ je bila rojena 1. januarja 1927 v Celju očetu Maksimiljanu in mami Ljudmili. Še ko je bila otrok, se je družina preselila v Maribor, kjer so imeli gostilno na Koroški cesti 1. Imela je polbrata Maksimiljana in Fredija ter sestro Trudy. V šoli in v internatu je bila v Gradcu. Oče je že pred drugo svetovno vojno umrl, ko ji je bilo 14 let, leta 1952 pa je odšla preko Avstrije v Avstralijo, kjer sta že bili sestra in mama, ki sta se pozneje vrnila v Avstrijo. V Canberri je srečala Ignaca Ahlina iz Dednega Dola na Dolenjskem in leta 1954 sta se v Adelaidi poročila. Nekaj časa je še delala na raznih mestih, ko pa se je rodil prvi otrok, je skrbela za dom in družino. Postavili so si dom v Ottawayu in pripovedovala je, kako je tudi z lastnimi rokami nosila zidake za hišo. Ko je že v zrelih letih naredila izpit za avto, je na trgu prodajala njihov domači med, mandeljne in pozneje tudi drugo sladkarijo. Rodili so se jima štirje otroci: Janko, Frenki, Ančka in Rozika – kot jih je klicala Lotte. Leta 2002 ji je umrl mož Nace. Najprej je nekaj časa živela pri hčerki Roziki, ko pa to zaradi bolezni ni bilo več mogoče, je bila od leta 2012 v domu za starejše. Gotovo je bila zelo vesela, da je imela tam namesto svojega malega Suzukija vsaj voziček na motor, s katerim se je vozila. Obiskoval sem jo v domu za starejše Southern Cross v North Plymptonu, čeprav je tam za obhajilo in zakramente poskrbljeno. Običajno

je bila dobre volje, če pa je preveč pogrešala Roziko in druge otroke, pa je tudi ni bilo težko spraviti v dobro voljo, da je pripovedovala kaj zanimivega. A včasih je rekla: »Pater, zakaj moram biti še tu, jaz bi rada šla gor«. In gor, kot upamo k Bogu, je odšla v soboto, 13. oktobra 2018, stara skoraj 92 let. Od nje smo se poslovili s pogrebno mašo v ponedeljek, 22. oktobra 2018, jo po maši pospremili na pokopališče Cheltenham in jo položili v grob njenega pokojnega moža. Njenim otrokom in njihovim družinam naše iskreno sožalje, pokojna mama pa naj počiva v miru!

MALCOLM STEMBERGER je bil rojen 13. aprila 1950 na Reki (Hrvaška) mami Rozini roj. Hrvatini in očetu Bernardu. Umrl je 3. novembra 2018 v Adelaidi, slovo pred kremacijo pa je bilo v prostorih pokopališča Centennial Park 9. novembra 2018. Starša sta že pokojna, zapušča pa ženo Debbie, otroke Sarah, Alexa, Tesso in Evelyn ter brata Silvana. Iskreno sožalje družini pokojnika pa tudi Olgi Hrvatini, ki se je pred kratkim poslovila od svojega moža Lojzeta, Malcolmovega strica.

pater David Šrumpf

ZAHVALA

Ob smrti in pogrebu našega moža in očeta **LOJZETA HRVATINA** se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v teh dneh stali ob strani: vsem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali cvetje in se udeležili pogrebnega slovesa. Hvala p. Cirilu za tako slovesno pogrebno mašo in vodenje pogreba, pevcem in vsem, ki ste na kakršen koli način sodelovali; hvala Slovenskemu klubu Adelaide in vsem, ki ste v dvorani kluba pripravili pogostitev po pogrebu. Vsem iskren Bog plačaj!

*Žena Olga ter hči Lili
in sin Frank z družinama*

MAŠE V NAŠI CERKVI (vedno ob 10. uri, razen zgodnje polnočnice, ki je ob 9. uri zvečer): Nedelja 2. december – 1. adventna nedelja; Petek 21. december – petek pred 4. adv. nedeljo; Nedelja 23. december – 4. adventna nedelja; **Ponedeljek 24. december – zgodnja polnočnica ob 9. uri zvečer; Torek 25. december – božični praznik Gospodovega rojstva; Sreda 26. december – Sv. Štefan, dan samostojnosti in enotnosti; Nedelja 30. december – praznik Svete Družine; Torek 1. januar 2019 – Marija, Božja Mati, novo leto;** Petek 4. januar – prvi petek; Nedelja 6. januar – Gospodovo razglasenje, sv. Trije Kralji; Nedelja 27. januar – tretja nedelja med letom; Sobota 2. februar – Gospodovo darovanje, svečnica; Nedelja 3. februar – četrta nedelja med letom; Nedelja 24. februar – sedma nedelja med letom; Petek 1. marec – prvi petek; Nedelja 3. marec – osma nedelja med letom.

IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES GROUP

Besedilo in fotografije: Martha Magajna

SLOVENIAN COMMUNITY AWARDS NSW 2018

Nagrajenca leta 2018 sta bila tudi IVAN IN KLARA BRCAR - Slovenian Outstanding Volunteers 2017 – iz Slovenskega misijona Merrylands.

Claro in Ivana Brcar je Božja roka pripeljala iz različnih koncev Slovenije v Avstralijo, kjer sta se našla in ustvarila družinsko enoto, blagoslovljeno s tremi hčerkami, Michelle, Julie in Natalie. Clara je bila rojena v Ilirski Bistrici kot druga od štirih otrok staršema Emilu in Mariji Celin. Družina je po treh letih bivanja v taboriščih v Italiji prispela leta 1959 v Avstralijo, kjer so se naselili v Warrawongu v okolici obalnega mesta Wollongong. Že v zgodnjih mladih letih se je vključila v prostovoljno delo pri cerkvi sv. Frančiška Asiškega v Wollongongu. Leta 1972 se je poročila z Ivanom Brcarjem in se z njim preselila v Sydney.

Ivan Brcar, doma iz Šentruperta na Dolenjskem, je že kot mlad mož zapustil domovino in po več letih bivanja v Parizu je emigriral v Avstralijo in po poroki s Claro sta se vključila v cerkveno skupnost slovenske cerkve sv. Rafaela v Merrylandsu.

Both Ivan and Clara were born in different regions of Slovenia. They met and married in Australia, both very proud of their heritage and got involved within the Slovenian church community of St Raphael's at Merrylands. Their three daughters completed their family and all were very much part of the community here in so many ways. Ivan was very involved in anything to do with carpentry

**Ivan in Clara Brcar ter med njima
častni konzul RS Anthony Tomažin.**

and cabinet making and there seems to be a piece of his work in every part of the St Raphael's complex, the church, the hall, the sacristy, storage areas and in bathrooms as well as the priests living quarters. Much of the work was done gratis as well as having donated some of the materials. For the World Youth Day Ivan organized the breakfast for the overseas pilgrims who stayed at St Raphael's. Ivan's successful career spanned many decades. He never needed to advertise as his very satisfied customers promoted his work. Many would be return customers due to his diligence and craftsmanship. His work included kitchens as well as custom made fine furniture and French polishing. He has also been known to do the odd job to help someone out.

Clara had been a deli manager at Woolworths and got a calling to be a volunteer teacher of scripture (S.R.E.) at the local school. Taking the training over 3 years once her girls were all at school, Clara embraced this very important and much needed ministry in our state

schools. After twenty years of service Clara received a Papal blessing, then an award for 25 years of service by Bishop Anthony Fisher OP and most recently an award by Bishop Vincent Long Van Nguyen OFM Conv. for 30 years of service. When her eldest daughter started the preparations for First Holy Communion Clara assisted the priest with these preparations and by 1989 she was preparing children for their Sacraments on her own. In 1997 Clara completed a Diploma in Formation and Pastoral Ministry, later training for Extra Ordinary Minister of Communion, this ministry catered to the needs of our Slovenian community. During all this as her girls were growing up and attending Slovenian Slomšek School Clara would also assist the Nuns with whatever needed to be done at the church premises whether it was with cooking or even cleaning or decorating the church and even covering hymn books. She was involved with World Youth Day as a volunteer and was on a committee here in Sydney. She has always been part of the ladies groups working in the kitchen at St Raphael's for functions and still participates in baking and preparing for morning coffees on Sundays after Mass. Here Ivan also regularly plays his part in serving at the hall. Clara is still involved with the Pastoral committee, working on how to keep the decreasing parishioners together and preparing reading rosters for mass. The family likes to visit Slovenia as often as possible. Very much focused on their heritage Ivan and Clara even partook of a folk dancing practice when a teacher came to visit from Slovenia.

JOŽE ŠIREC, Slovenian Outstanding Volunteer 2017 za Triglav - Mounties Group.

Jože Širec je bil rojen 19. marca 1949 v Mariboru, drugem največjem mestu Slovenije. Leta 1973 je z mlado družino prispel v Sydney, Avstralijo, k prijateljem v

Cabramatto, eno od predmestij tega velikega mesta. Dva dni kasneje je dobil zaposlitev, najprej v tovarni hladilnikov, leto kasneje pa v tiskarski industriji in s pridnim delom in sposobnostjo se je povzpел na mesto v upravi in tam je ostal vse do upokojitve. Raising a family with 4 children, Jože and his wife Irena worked extremely hard splitting day and night shifts to ensure the family had everything they needed in life. To ensure his children would learn about their roots and the Slovenian heritage of their parents, Jože made contact with the growing young Slovenian community gathering in this part of town. Jože was extremely passionate about maintaining the Australian/Slovenian culture within his family and the local community. This passion led to his strong affiliation with the Triglav Club from 1977-1983. Jože actually lived on site with his ever-growing family as a caretaker in the downtime of the club's social activities. His dedication to the club was appreciated very much and he was selected for the position as manager of the club and he was recognised as one of the best managers they'd ever had. During the time when all work at the club was done by volunteers, Jože was organizing weekly gatherings, buying provisions, organizing volunteers to cook meals, cleaning and maintenance of the temporary Club

Jože Širec, predsednik odbora Mounties Kevin Ingram in predsednik Kluba Triglav, Peter Kroje.

premises ,all of this while working full time. Quite often Jože personally took care of the club's Sunday BBQ, producing at least four kinds of grilled meat for gatherings of young Slovenian families.

As part of raising his family, Jože instilled the importance of acknowledging and embracing ones cultural heritage and he also made sure that some of his older children attended Slovenian Saturday School and also performed at various Slovenian functions and celebrations. The family always stayed in close contact with their relatives in Slovenia and have visited the old country as often as possible.

After the new club premises were built the need for volunteer work was mostly replaced with paid workers. Jože's work was done, so together with his family it was time to move on. A regular at Slovenian functions he has kept close contact with the Slovenian /Australian community and its social networks. Jože is very proud to say that these unbreakable bonds, for the most part, still exist today. He also understood though that integrating into the Australian culture was just as important as remembering where they came from. As such, he also formed countless relationships with all walks of life in Australia and still considers himself today to be true blue Slovenian Aussie!

He's never stopped working, and has always been there to help a friend in need.

The way he has adopted life and culture in Australia is nothing short of amazing, as he has never forgotten where he had come from as so many immigrants often do. On behalf of the Slovenian community, Jože we thank you for your hard work and dedication.

Preostale nagrajence bomo predstavili v naslednji številki Misli .

OKTOBERFEST

V NAŠEM KLUBU TRIGLAV MOUNTIES

10. oktober 2018

Oktoberfest je praznik, ki se je razširil po vsem svetu iz nemških dežel, kjer so originalno pričeli s pokušanjem vseh vrst piva, po katerem so posebno slavna nekatera nemška mesta. Tudi Slovenija slovi po dobrih vrstah piva, prav tako tudi Avstralija in naši priseljenci so se prav z veseljem naučili gasiti žejo s pijačo, ki je za avstralsko podnebje najbolj primerna. V Klubu Triglav se prav tako držimo te tradicije, za kar je potrebna poskočna muzika ansambla »Alpski odmevi«, domača hrana, kot so svinjska pečenka, klobase pečenice in pa pivo, različne vrste piva, ki ima vsako svoje ljubitelje, ki lahko že po nekaj požirkih vedo povedati, katere vrste pivo pijejo. Po nastopu nemške folklorne skupine iz Kluba Hubertus, ki nas je razveselila s poskočnimi polkami, so bili povabljeni ljubitelji piva iz publike, da so iz neoznačenih kozarcev piva uganili, katero pivo pijejo.

Med številnimi gosti se nam je predstavil tudi novi veleposlanik Republike Slovenije v Canberri, Jurij Rifelj s soprogo in hčerkico.

Ob koncu so izžrebali tudi »nagrade srečnega člana«. Srečni dobitniki so bili: Dušica Debeljak, Karlo Pelcar, Silvija Rolih in Angela Šajn.

Pivski strokovnjaki pokušajo pivo.

SVETI MARTIN V KLUBU TRIGLAV

Nedelja, 12. novembra 2018

Spet je prišlo leto naokrog do praznika sv. Martina, ko poskusimo, kako dobra vina napravijo v svojih kletah mojstri, ki so prinesli iz domačih goric v Sloveniji pomembno znanje ustvarjanja zlahtne kapljice iz avstralskega grozdja. Kar nekaj mojstrov iz preteklih let ni več med nami in število vzorcev za ocenjevanje je bilo manjše. Tako je prvo mesto v kategoriji rdečih vin zasedel Rocco Tassone, ki je pokazal, da znajo tudi Italijani napraviti dobro domače vino. Drugo mesto je zasedel Jože Pahor in tretje mesto je – presenečenje, dvakratno

presenečenje, deklet iz druge generacije, Jožica Modrijančič. Čestitamo!

V kategoriji belo vino sta dobila nagradi: Prvo mesto Karlo Lenarčič in drugo mesto Saverio Borsellino.

Za nagrade srečnega člana so bile izžrebane: Martha Magajna, Marica Uljan, Maria Borsellino in Angela Zadel.

PIREDITVE DO KONCA LETA 2018

Sobota, 1. decembra: Medklubsko tekmovanje v balinanju za Cankarjev pokal z začetkom ob 8.30 zjutraj. Vabljeni balinarji vseh slovenskih klubov v NSW.

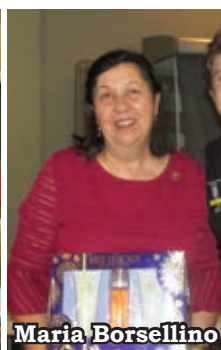
Sobota, 8. decembra: Letni Občni Zbor

Martha Magajna

Angela Zadel

Maria Borsellino

Marica Uljan

Saverio Borsellino

Dušica Debeljak, Peter Kroppe
in Karlo Pelcar

Silvija Rolih
in Štefan Šernek ml.

Jožica in Jože Modrijančič

Angela Šajn

Prvo mesto
je dobil Rocco Tassone

Peter Kroppe in Jože Pahor

Peter Kroppe,
Karlo Lenarčič

HASA NSW Arhivov s pričetkom ob 1.30 v prostorih Kluba Triglav. Vabljeni vsi delovni in podporni člani. Kosilo na razpolago od 12h opoldne dalje.

Nedelja, 9. decembra: **MIKLAVŽEVO!** Klub bo obiskal sveti Miklavž in nagradil vse prisotne otroke. Na voljo bo tudi brezplačni BQQ (sausage rolls sizzle) za otroke in zabaviščni park. Prijave so nujne!

Ponedeljek, 31. decembra, **SILVESTROVO:** Vabljeni ste na novoletni ples in slovo od starega leta in skok v novo leto 2019. Letošnja novoletna prireditev bo nekaj posebnega, zato že sedaj razmislite, kje boste silvestrovali. Večerja po želji! Kot vsako leto, vstopnine ni - prost vstop za vse, ki bodo uredili rezervacije ob pravem času.

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

PAPEŽ PODALJŠAL SLUŽBO ŠKOFU GLAVANU

Škof Andrej Glavan je ob dopolnjenem 75. letu starosti - rojen je bil 14. oktobra 1943 v župniji Soteska ob Krki - papežu Frančišku ponudil odstop z mesta novomeškega ordinarija. Sveti oče ga ni sprejel, to službo mu je podaljšal še za leto dni. Škof Glavan se je v sporočilu duhovnikom, redovnikom in redovnicam ter vernikom priporočil v molitev. Povabil je tudi k molitvi za svojega naslednika.

LOKALNE VOLITVE 2018

Tretjo nedeljo v novembru smo imeli v Sloveniji sedme lokalne volitve v samostojni državi. Na volišča tokrat prišlo dobrih 51 odstotkov volilnih upravičencev, ki so volili župane, člane občinskih svetov ter krajevnih skupnosti in mestnih četrti. V 36 občinah so bili že pred zaključkom preštevanja glasovnic znani novi župani, saj niso imeli protikandidata. Med njimi so predvsem manjše občine, mestne ni nobene. V 60 občinah sta kandidirala le dva kandidata za župana, kar pomeni, da je bil pri njih en krog volitev. V občinah, v katerih nihče ni dobil 50-odstotne podpore, pa bodo volišča znova odprta 2. decembra. Takih občin je približno ena četrtnina, saj so v prvem krogu župana izvolili v 156 od 212 občin. Med njimi je 87 neodvisnih županov, med strankami po številu vodi SLS s 25 župani, sledita SDS s 17, SD z 12 in NSi z 9. Tudi v občinske svete je bilo izvoljenih največ kandidatov na predlog volivcev, in sicer več kot 940; med strankami je največ

svetniški mest osvojila SDS, skoraj 540, SD naj bi jih dobila okoli 330; sledita SLS in NSi. Stranke vladne koalicije z izjemo SD, so ostale neopazne.

ŽUPANI MESTNIH OBČIN

V Ljubljani je zanesljivo zmagal dosedanji župan Zoran Jankovič. V Mariboru sta se v drugi krog uvrstila Sašo Arsenovič in Franc Kangler. V Novem mestu je Gregor Macedoni dobil še en mandat. Tudi v Murski Soboti ni sprememb, kjer ostaja župan Aleksander Jevšek, v Celju pa Bojan Šrot. V Kopru sta v drugi krog prišla dosedanji župan Boris Popovič in Aleš Bržan. V Velenju ostaja na položaju Bojan Kontič. V Kranju se v drugem krogu merita Matjaž Rakovec in Zoran Stevanovič, v Slovenj Gradcu Andrej Čas in Tilen Klugler, na Ptujju Štefan Čelan in Nuška Gajšek, v Novi Gorici pa Matej Arčon in Klemen Miklavič.

ODZIVI NA VOLITVE

V javnosti je precej pozornosti pritegnilo volilno dogajanje v Ljubljani. Stari in novi ljubljanski župan Zoran Jankovič je že ob objavi rezultatov vzporednih volitev, ki so pokazale na njegovo prepričljivo zmago v prvem krogu, dejal, da drugačnega razpleta ni pričakoval. Kandidat za ljubljanskega župana iz vrst SDS Anže Logar, ki se kot najbližji zasledovalec aktualnega župana Jankoviča glede na vzporedne volitve ni uspel uvrstiti v drugi krog, rezultatov vzporednih volitev ni želel komentirati. Zadovoljen pa je z volilno udeležbo, ki je višja, kot je bila pred štirimi leti. Predsednik SDS Janez Janša je medtem ocenil, da je Ljubljana specifična po

prijemih volilne kampanje, ki jih »očitno obvlada le Jankovič, to pa se odraža na rezultatih«. Glede na Slovenijo v celoti so v SDS zadovoljni, saj je samo za njihovo stranko na ravni države glasovalo več volivcev kot za celotno vladno koalicijo. Poleg tega je Lista Marjana Šarca, čeprav vodi vlado, v celotni državi dobila manj kot dvoodstotno podporo. Tudi v Novi Sloveniji so zadovoljni z rezultati lokalnih volitev. V SLS so spet stranka z največ župani in tretji po številu občinskih svetnikov. »To si po zahtevnem obdobju, ki je za nami, štejemo za veliko zmago in boljši rezultat od najbolj optimističnih pričakovanj,« je dejal predsednik SLS Marjan Podobnik, ki je po osemnajstih letih spet na čelu te stranke, ki žal ni zastopana v parlamentu, ima pa evropskega poslanca.

SE OBETA REFERENDUM O MIGRACIJAH?

V državnem zboru se je 21. novembra razvila ostra razprava o dogovoru Združenih narodov o migracijah. Vlada je vztrajala pri podpori dogovoru, medtem ko so bile opozicijske stranke kritične do dogovora in so zahtevale, da Slovenija odstopi od njega, kot so to med drugim storile ZDA, Avstralija, Poljska in naši sosedi Madžarska in Avstrija; Hrvaška in Italija o tem še razmišljata. Predsednik SDS Janez Janša je v razpravi v parlamentu poudaril, da je bil postopek potrjevanja dokumenta protiustaven in protizakonit. Vlada je po njegovih besedah dokument podprla, ne da bi o tem potekala politična ali pravna razprava. Pojasnil je, da jim zato ne preostane drugega, kot da vložijo zahtevo za posvetovalni referendum. V SDS so to tudi storili skupaj z SNS. Poslanec SDS Branko Grims je po vložitvi predloga povedal, da je referendum smiseln le, če se vsi zavežejo, da bodo izid spoštovali; na njem bodo državljani odločali o urejanju migracij. V NSi referendum medtem ocenjujejo kot drago anketo, ki

je nepotrebna. Meritve javnega mnenja namreč že sedaj kažejo, da zelo visok odstotek ljudi omenjeni sporazum zavrača.

PRAZNIK ZAVODA SV. STANISLAVA

Škofovi zavodi, kot so včasih imenovali Zavod sv. Stanislava v Šentvidu, vsako leto pripravijo slovesnost ob godu svojega zavetnika sv. Stanislava Kostka. Letošnje praznovanje je zaznamovala 25-letnica Škofijske klasične gimnazije in Jegličevega dijaškega doma ter 10-letnica Osnovne šole Alojzija Šuštarja. Praznovanje se je začelo s sveto mašo v župnijski cerkvi sv. Vida, ki jo je ob somaševanju nadškofov Alojzija Cvikla in Alojza Urana ter duhovnikov daroval nadškof Stanislav Zore. Nadškof je v pridigi poudaril, da si moramo v življenju po zgledu sv. Stanislava postaviti jasne cilje in vztrajati, da jih dosežemo. Trud, prizadevanje in vztrajnost rodijo sadove in prinašajo zadovoljstvo. Praznovanje se je nadaljevalo z akademijo z naslovom »Mladost iz zrn sonca stkana« v telovadnici osnovne šole. Za pester program so poskrbeli mladi, ki obiskujejo katoliško gimnazijo, osnovno šolo in vrtec. Slavnostni govornik je bil dramski igralec Gregor Čušin. Mlade je spodbudil, naj se ne bojijo izzivov, ampak nanje odgovarjajo. »Nič ni nemogoče. Uresniči svoje sanje. Bodi, kar si. Če ti življenje ponudi limone, si naredi limonado. Če je Bog na prvem mestu, je vse na pravem mestu.« Direktor zavoda Tone Česen se je zahvalil vsem, ki so pripomogli, da je danes zavod to, kar je. Spomnil je, da je v njem doslej uspešno končalo gimnazijo 3.429 dijakinj in dijakov ter se odpravilo na pota znanstvenega poglobljanja in iskanja svoje življenjske poklicnosti. Med njimi se jih je več kot 40 odločilo za duhovniški poklic, na kar so ponosni.

25 LET KOLPINGOVEGA ZDRUŽENJA

Katoliško laiško združenje, ki danes povezuje male podjetnike, obrtnike, samostojne kmetovalce in svobodne umetnike letos praznuje 25 let delovanja. Osrednje slavje je bilo 27. oktobra v Košakih pri Mariboru. Zahvalno mašo v cerkvi v Kamnici je daroval ustanovni zaščitnik Kolpingovega združenja Slovenije, upokojeni mariborski nadškof

Franc Kramberger. Praznovanju se je pridružil sedanji Kolpingov naslednik Ottmar Dillenburger iz Kölna. Maši je sledila slavnostna akademija s pozdravi domačih in tujih gostov, predstavitevjo delovanja združenja na Slovenskem in nagovorom gosta iz Kölna. Kolpingove ustanove so zaživele pri nas že leta 1855, ko sta bili ustanovljeni prvi Katoliški rokodelski društvi v Ljubljani in v Mariboru, pozneje pa še v drugih krajih, kjer so pozneje zgradili rokodelske domove. Po drugi svetovni vojni je oblast njihovo delovanje prepovedala, premoženje pa zaplenila. Leta 1993 so Kolpingove družine pri nas znova zaživele; danes jih imamo nekaj deset. Predsednik združenja je Avgust Heričko, duhovni vodja pa Jože Povh.

50 LET REVİJE PRIJATELJ

V Domu sv. Jožef Celje so sredi novembra pripravili simpozij ob zlatem jubileju revije Prijatelj, ki je namenjena bolnikom, invalidom in njihovim prijateljem. Sodelujoči so na njem spregovorili o petdesetletni prehojeni poti ter o prihodnosti. Sklenili so ga s sveto mašo, ki jo je v romarski cerkvi na Jožefovem hribu ob somaševanju škofov in duhovnikov daroval ljubljanski nadškof Stanislav Zore. »Prijatelj« je prvič izšel konec leta 1968 kot Božično pismo bolnikom in invalidom. Prvi urednik je bil lazarist Janez Puhani, ki je s sodelavci počasi in čedalje bolj načrtno izoblikoval list bolnikov in invalidov ter njihovih prijateljev, ki se je imenoval preprosto Prijatelj. Danes je to revija z istim namenom in poslanstvom, ki se veseli petdesetih let svojega izhajanja. Več kot polovico teh let jo je urejal Jože Zupančič. Jubilejno leto je zaznamovala novembrska številka Prijatelja, v kateri so predstavljeni vsi uredniki, številni sodelavci in sodelavke, pa tudi bralci in bralke.

SKLEP ŠKRABČEVEGA LETA

V Ljubljani je 6. oktobra 1918 umrl p. Stanislav Škrabec, ki je skrbel za poživitev slovenskega jezika, kulture, narodne samobitnosti in krščanskih korenin. V spomin na jezikoslovca, ki je utemeljil

slovensko pravorečje, je Škrabčev odbor, ki skrbi za ohranjanje njegove dediščine, ob sklepu njegovega leta pripravil slovesno sveto mašo pri frančiškanih na Kostanjevici in akademijo v Kulturnem domu v Novi Gorici. Na predvečer obletnice smrti je v Marijini cerkvi, kjer je Škrabec bival dobra štiri desetletja, zanj maševal gvardijan p. Niko Žvokelj. V pridigi je med drugim spomnil na znane Škrabčeve besede: »Ni Božja služba zavoljo besede, temveč jezik zavoljo nje«. Maši je sledil spominski večer z odprtjem filatelistične in kartofilske razstave. Praznovanje se je nadaljevalo naslednji dan v osrednjem kulturnem hramu Nove Gorice z akademijo z naslovom Cvetje z vrtov patra Stanislava. V uvodnem delu sta spregovorila novogoriški župan Matej Arčon in p. Niko Žvokelj, slavnostni govornik pa je bil p. Edvard Kovač. Večer je obogatil kulturni program. Mirjam Breclj, ki je bila vpeta v vse dogodke Škrabčevega jubileja, ki so se vrstili od januarja, je ob sklepu leta povedala: »Lahko rečemo, da je bilo to leto blagoslovljeno. Prepričani smo, da smo o p. Stanislavu Škrabcu slišali in zvedeli marsikaj novega, da bomo to prenašali naprej in predvsem, da bomo imeli svoj slovenski jezik radi.«

STOTA OBLETNICA KONCA PRVE SVETOVNE VOJNE NA SVETI GORI

V baziliki Kraljice Svetogorske je bila konec oktobra sveta maša ob spominu 100. obletnice konca prve svetovne vojne. Za vse padle in umrle na soški fronti in na drugih bojiščih te vojne je maševal koprski škof Jurij Bizjak, ki meni, da vsaka vojna prinese veliko hudega in veliko zla. Nanjo pa gleda tudi kot na čas očiščenja. Dogodki pred sto leti so priložnost, da pregledamo, premislimo, kakšno vlogo oziroma kakšen smisel imajo takšne velike in tako hude reči, kakor je svetovna vojna. Obenem je to priložnost za spomin umrlih in prošnja za očiščenje preteklosti in tudi naših medsebojnih odnosov. Škofu Juriju Bizjaku so se pridružili vojaški ordinariji oziroma duhovniki držav, ki so nastale po razpadu

Avstroogrške in katerih vojaki so se borili na soški fronti. Pred mašo je v baziliki nastopil Orkester Slovenske vojske, pri maši je pel mešani pevski zbor iz Levpe, po njej pa je bil koncert moškega pevskega zbora Razpotje, v katerem so predstavili pesmi v jezikih različnih narodov.

SEZNAM ŽRTEV

PRVE SVETOVNE VOJNE

Ob 100. obletnici konca prve svetovne vojne je Inštitut za novejšo zgodovino oblikoval digitalno bazo podatkov o vseh znanih padlih vojakih z ozemlja današnje Slovenije. V njem je zaenkrat nekaj več kot 26.000 imen, vseh žrtev velike vojne pa ocenjeno na od 36 do 40 tisoč. Direktor inštituta Damijan Guštin je ob predstavitvi digitalne baze podatkov dejal: »Številni nimajo vseh podatkov, vsekakor pa seznam dopušča identifikacijo, kar je še posebej pomembno, saj gre za osebni vpogled v vsakega našega, vašega ali mojega prednika, ki je padel v tistih letih.« Šteli so tudi vojake, ki so umrli pozneje zaradi posledic vojne, v vojnem ujetništvu ali so bili pogrešani. Število imen v bazi nenehno posodablja, zato se bo tudi višalo.

UMRL ALOJZ REBULA

V bolnišnici v Topolšici je 23. oktobra 2018 umrl pisatelj, esejist, publicist in krščanski mislec Alojz Rebula. Doma je bil iz Šempolaja pri Trstu. Študiral je klasično filologijo in v Rimu doktoriral s tezo o Danteju v slovenskih prevodih. Leta 1953 je začel poučevati na Znanstvenem liceju Franceta Prešerna v Trstu. Kot član tržaškega Društva slovenskih izobražencev je eden od ustanoviteljev študijskih dnevov v Dragi. Pisal je pripovedno prozo od povesti in novel do romanov, dnevniških zapisov, esejev in duhovnih razmišljanj. Zajemal iz antike in krščanstva. Lahko bi ga imenovali tudi katoliški mislec 20. stoletja. Zavzemal se je za slovenstvo, za pokončno krščanstvo; na načelni ravni je posegal tudi v družbeno življenje v zamejstvu in v Sloveniji. Od njega so se poslovili 29. oktobra s pogrebno mašo v župnijski cerkvi v Loki pri Zidanem mostu

in pogrebom na tamkajšnje pokopališče. Pokopal ga je kardinal Franc Rode, ki je v pridigi med drugim dejal, da je bil Rebula »človek besede – besede resnice, besede o Bogu ...« Kot je še dejal, je živel v neznanski bližini z Bogom in od tod izvirnost, novost, enkratnost in slava njegove besede. Rebula je kot človek vere skušal odgovoriti na življenjska vprašanja. Kot človek vere se je spraševal o bistvenem, videl je vse stvari, videl lepoto stvarstva in vse to kot podobo, napoved nečesa novega – tega, kar on danes že vidi in že doživlja. Kardinal Rode je na pokopališču še dejal, da se poslavljajo od svetnika in predlagal začetek postopka za Rebulovo beatifikacijo.

CANKAR V PRAGI

Ivana Cankarja so se ob 100. obletnici smrti spomnili tudi na Češkem. Najstarejši slovenski lektorat na svetu, ki v sklopu katedre za južnoslovanske študije deluje na Karlovi univerzi, je pripravil simpozij Iz Ljubljane preko Dunaja v Prago. Na dvodnevem posvetu s podnaslovom Ivan Cankar in njegovi sodobniki, so slovenski in tuji poznavalci predstavili najnovejša spoznanja in raziskave o Cankarjevem življenju, literarnem ter obliterarnem delu. V drugem delu simpozija so Cankarjevo delo ter življenje primerjali z raziskavami drugih slovanskih avtorjev in njegovih sodobnikov, ki so delovali v večjih mestih nekdanjega Habsburškega imperija. Kot je znano, je Cankar več let živel na Dunaju, obenem je bil tesno povezan s praškim okoljem, saj so bili nekateri izmed prevodov njegovih del prvič prevedeni prav v češki jezik. Drama Za narodov blagor je bila v Pragi uprizorjena že leta 1905, torej še pred slovensko premiero.

34. SLOVENSKI KNJIŽNI SEJEM

V Cankarjevem domu v Ljubljani so 20. oktobra odprli knjižni sejem, ki je bil posvečen 100. obletnici Cankarjeve smrti. Na njem se je predstavilo 106 razstavljavcev iz Slovenije in zamejstva z več kot tri tisoč novimi knjigami in skoraj petindvajset tisoč iz prejšnjih let. Država gostja je bila Madžarska, ki se je na sejmu predstavila

ne le prek literature in nekaterih njenih predstavnikov, kot je Peter Nadas, ampak tudi prek filma, glasbe, plesa in kulinarike. Prireditev ob odprtju je povezoval v Cankarja preoblečeni igralec Matjaž Pikalo, ki je med drugim razglasil, da je prejemnik Schwentnerjeve nagrade - podeljujejo jo za

posebne dosežke v založništvu - urednik Tine Logar. V spremljevalnih dogodkih se je predstavilo več kot sto literatov, med njimi nekateri ugledni ustvarjalci, ki praznujejo življenjske obletnice, kot so Drago Jančar, Ivo Svetina in Marjanca Jemec Božič.

Dragi avstralski rojaki!

Si predstavljate, kakšno bi bilo nočno nebo brez lune in zvezd in kakšna bi bila jutra brez sončnih vzhodov in prosojnih meglic? Kakšni bi bili travniki brez cvetlic, teh Božjih smehljajev, ki so kakor zvezde, ki so padle na zemljo in kakšen bi bil svet brez trave in metuljev in vetra v njej, brez morja in visokih dreves in ptic, ki gnezdijo v njihovih krošnjah.

Toda ..., kaj bi bile zvezde in luna in sončni vzhodi in visoka drevesa in kaj bi bil veter v travah in morskih valovih in ptice v krošnjah, če ne bi imeli oči, ki vidijo, če ne bi imeli ušes, ki slišijo njih šepetanje, bučanje in do vnebovzvetja lepo petje. In kaj bi bile trave in rože zakaj bi dišale, če ne bi zaznali njihovega omamnega vonja.

Toda, četudi bi imeli oči, ki dobro vidijo in ušesa, ki dobro slišijo in nos, ki dobro voha, kaj bi bile zvezde in luna, če ne bi imeli nikogar, s komer bi zrl v nebo. In zakaj bi sploh pihal veter, če ne bi imeli nikogar, ki bi nas objel in nas s toploto objema branil in ščitil pred njegovim mrazom. In zakaj bi rasle cvetlice, če ne bi imeli nikogar, komur

bi jih nabrali in jih povezali v šopek ter podarili, v zameno pa dobili besedo, eno samo besedo, najlepšo med vsemi, besedo HVALA.

Vse imamo. Zvezde na nebu, cvetlice v travi, veter v morskih valovih in ptice v krošnjah dreves, imamo oči, ki vidijo, ušesa, ki slišijo, roke, ki se dotikajo, imamo dragocene ljudi, s katerimi skupaj zremo v nebo in jih lahko objamemo in jim podarimo cvetlice, te Božje smehljaje, povezane v šopek. Vse to imamo in vse to prejemamo, ker nam je vse to od vekomaj podarjeno – zastonj. Toda ob vsej tej dobroti beseda HVALA, ta najlepša med vsemi besedami, le stežka pride iz ust.

Minilo je 21 let in nekaj mesecev, ko sem imel milost, da sem lahko med vami preživel nekaj več kot tri tedne in imel v Melbournu, Adelaidi in Sydneyu ponovitev nove maše. In lahko rečem samo en velik iskren HVALA za vse. Sedaj sem drugič med vami in vesel sem, da si še vedno, kljub letom, ki so se prikradla zraven, prizadevate za obisk sv. maše, druženja, delavne akcije ... V teh dneh mojega obiska sem bil navzoč na vseh treh

naših misijonih. Bratom p. Cirilu A. Božiču, p. Darku Žnidaršiču, p. Davidu Šrumfu in laiški misijonarki Mariji Anžič sem res iz srca hvaležen za topel sprejem, gostoljubje, dobrohotne nasvete, predvsem pa za resnično bratsko in sestriško pričevanje. En velik HVALA!

Ruska zgodba pripoveduje, da je Najvišji vladar vseh stvari v svoji palači pripravil veliko praznovanje. Povabljene so bile tudi kreposti in vse so se odzvale povabilu. Prišla je krepost vere, prav tako pravičnost s svojo tehtnico, pa hrabrost, obdana z oklepom, nekje blizu so stale potrpežljivost, zmernost, modrost in druge. Kreposti so prijazno kramljale med seboj, kot je pač navada med bližnjimi sorodnicami. Tedaj je Vsemogočni opazil, da se dve od teh gospa gledata nekam tuje, kakor da se ne poznata. Kot gospodar in gostitelj ju je želel med seboj seznaniti. Stopil je k prvi in jo privedel k drugi, rekoč: DOBROTA. Potem je predstavil še drugo in povedal, da se imenuje HVALEŽNOST. Obe dami – tako krepost dobrote kot tudi krepost hvaležnosti – sta bili nekoliko zmedeni. Prvič sta se srečali, odkar svet stoji – in to je že kar lep čas.

Ne vem, ali se dobrota in hvaležnost od takrat kaj pogosteje srečujeta in ali ju je kaj več videti skupaj. O tem mora razmisliti in na to odgovoriti vsak sam.

Večkrat bi lahko pomislili, kaj vse prejemamo in s čim vse smo obdarovani. Koliko ljudi vsak dan dela, da naše življenje teče urejeno! Ne le pridelovalci hrane, prevozniki in prodajalci, potrebni so nam tudi učitelji, zdravniki, vozniki avtobusov, umetniki, rudarji, poštarji, duhovniki ... Koliko vrednotimo njihovo delo? Ali smo pravično razdelili dobrine? Ali znamo reči hvala za vsakdanje reči?

Sadovi zemlje predstavljajo še nešteto drugih stvari, brez katerih bi bilo naše življenje prazno. Človek pač ne živi samo od kruha, ampak še bolj od dobre besede in misli, medsebojne prijaznosti, naklonjenosti, ljubezni in pomoči. Končno je človek človeku največji Božji dar, ki ga ne more odtehtati nobeno bogastvo.

Ali smo kdaj izrekli sočloveku, prijatelju, možu, ženi, otroku ali komurkoli že: KAKO LEPO JE, DA SI!

Zahvala je priznanje naših meja in medsebojne odvisnosti, priznanje, da se do največjih, najvrednejših in najbolj

osrečujočih stvari v življenju ne dokopljemo sami, ampak so nam podarjene. PROSITI – PODARITI in ZAHVALITI SE – to so prabesede človeškega sožitja. Pri tem je najpomembnejše, da pri dajanju človeka ne ponižamo in ne prizadenemo njegovega dostojanstva; zato naj se to ne dogaja zviška. Takšna dobrota ne zasluži zahvale. Po drugi strani pa je dobro, da tudi sami pustimo, da nas kdo obdaruje, ne da bi se za vsako ceno hoteli oddolžiti. Za preveliko željo po povrnitvi se večkrat skriva nehvaležnost, češ, ničesar nočem zastonj. Človek, ki je zares hvaležen, zna tudi sprejemati.

Prav ima slovenski pregovor, ki pravi: Hvaležnost in pšenica uspevata samo na dobri zemlji.

Kaj storiti, da bi bilo pri ljudeh več hvaležnosti in zavesti, da nam je vse podarjeno?

Mogoče bi morale za nekaj časa ugasniti vse zvezde, sonce ne bi smelo več sijati in rože ne dišati, mogoče bi morale utihniti ptice, usahniti reke in se posušiti trave. Še več. Mogoče bi morali oslepeti, oglušeti, ohrometi in onemeti. Še več. Mogoče bi morali ostati popolnoma sami, brez ljudi, ki so nam dragoceni in jih imamo tako radi. Šele takrat najbrž bi se zavedali, da ni vse, kar imamo, samo po sebi umevno, ampak nam je vse, ampak res vse kar je – od zvezd prek trav in cvetja do vetra in petja ptic do dragocenih ljudi – PODARJENO in da so vsi ti darovi Božji smehljaji, zaradi katerih je naše življenje tako lepo. In za vse te smehljaje, ki sem jih smel doživljati v teh dneh bivanja med vami, sem vam res hvaležen.

Ker se je med avstralskimi ptički že zaslišalo žvrgolenje, da naslednje leto prihajam med vas, naj to samo potrdim. Če bo vse tako, kot je v človeških načrtih, se bomo zopet videli v drugi polovici julija 2019. Upam, da jih bo tudi Bog blagoslovil.

Na vas kličem Božjega blagoslova na mogočno priprošnjo Kraljice Svetogorske!

p. Simon Peter Berlec OFM

First Christmas in Australia as new immigrants

Like many Slovenian migrants in the 1950's, my parents, Marija and Matija Cimerman, too crossed the Slovenian border into Austria under the cover of night illegally, with no predetermined destination. Their main aim was to escape the cruel Communist system that prevailed in Yugoslavia at that time. They were fortunate, and ended up in an Austrian refugee camp for only a relatively short time of four months. At roughly the same time, mum's younger brother, Tone (Anton Kosi) also escaped into Austria, ending up in a different refugee camp.

It was by sheer accident that mum and dad were offered a passage to Australia, arriving here early November 1957. Their first so called home in Australia was Bonegilla Migrant Camp. After just three weeks, mum was offered a job as a cook for a wealthy family with grown up children, on a farm just outside of Wangaratta. Dad helped on the farm until a permanent job was found for him in town.

Mum, dad and my younger sister, Stella (I remained in Slovenia with my grandparents and joined them two years later) moved into one of the two cottages on the farm. This was furnished with all the basic needs for a new start in a new country. With very limited knowledge of English, the communication was not easy, however, somehow they managed! Enough for my mum to inform the farmers, Mr and Mrs Webb, that her brother too was on his way to Australia, due to arrive within a few weeks. The means of communications in those days was nothing like the social media of today! As an example, a letter would take weeks to travel from Australia to Europe. Neither mum, nor uncle Tone knew the fate, or whereabouts of each other in Australia.

Mrs Webb was associated with the Red Cross of Australia. Being a very

compassionate lady, Mrs Webb was very much aware of my parent's loneliness, isolation and heartbreak in this vast, new country, Australia, so far away from all their loved ones. Christmas was only weeks away. With our everlasting gratitude, she managed to find my uncle Tone working in Queensland on a sugar cane plantation, thousands of miles away.

All credit to this wonderful family, who could not have been more accepting of us, more caring and understanding of our needs, in particular Mrs. Webb. She arranged for my uncle to travel from Queensland and join my parents in Wangaratta, and spend their first Christmas in Australia united once again. A very emotional reunion came to an end all too soon! After Christmas, Tone returned to Queensland, but both parties feeling much happier, knowing that they were both in a safe place, looking forward to their next reunion.

The following year, Mr and Mrs Webb opened up their second cottage to mum's brother Jože and his family, and welcomed them with just as much love. We remain ever so grateful to this wonderful family for all their love, support, understanding and friendship during our time with them in Wangaratta and beyond. Years later mum asked Mrs Webb: »Why did you choose me above other interested parties, I was an inadequate cook« Mrs Webb replied: »My little Maria, you looked so miserable!« Obviously, due to language difficulties and the Australian way of cooking, mum was guilty of a number of blunders, but this family never ever complained, never left food on their plate untouched. Yes, we were, and still feel blessed.

Anica Markič

Cilka Žagar nam bistri poglede

Dvorjenje

Dvorjenje je staromodna beseda, kot je staromodno dvorjenje samo. Fantje več ne dvorijo dekletom; dandanašnji se mladi srečajo in srečujejo ONLINE. Ni čudno, da zakoni spleteni ONLINE, nimajo močne podlage v resničnem življenju. ONLINE se človek pokaže tako, kot sam želi. ONLINE lahko skrrije vse nezaželene karakteristike – toda v vsakdanjem družinskem življenju pridejo na dan in se srečajo resnični ljudje. V starih časih je bila vsa družina del dvorjenja in priprave za poroko. Poročili so se mladi, ki so bili primerni za obe družini. Obe družini sta si delili vnuke, praznovanja in premoženje. Uspešen zakon je bil pomemben za vse sorodnike. Starejši so načrtno omogočili srečanja družin in posebno mladine, primerne za njihove otroke. Žegnanja in romanja, nedeljske maše in vaške veselice so bile priložnosti za srečanja in dvorjenje. Seveda je to bilo v prejšnjem tisočletju in naši otroci tega ne poznajo. Danes so edino nočni lokali in hoteli mesta za srečanja. Tisti, ki ne pijejo in ne uživajo mamil, gredo ONLINE.

Spomnim se, kako so naši učitelji poskrbeli za ples, izlete in pevske skupine. Učiteljiščnice, povečini dekleta, smo imele vsak konec tedna ples s tehnično šolo, ki je imela povečini fante. Naši učitelji so tudi organizirali sezonske vstopnice za dramo, opero in koncerte. Imeli smo krožke: od športnih, umetniških do literarnih, kjer smo se srečevali študentje podobnih misli in sposobnosti. Šli smo v parke na sprehode in v naravo na izlete, srečevali smo se v slaščičarnah.

Naši otroci in predvsem vnuki so prepuščeni sebi, ker so starši prezaposleni v službah. Delajo dolge ure, da bi otrokom omogočili čim več materialnih dobrin in sebi čim več uspehov na delu. Svojim potomcem bi radi nudili vse tisto, česar sami niso imeli. Na žalost jim ne nudimo tega, kar smo mi imeli: čas za srečanja in medsebojno povezanost. Mladina se uči živeti in delati od svojih staršev. Zgledi vlečejo. Mi smo imeli

vero, upanje in ljubezen. Če eno manjka, ta formula ne dela več. Če ni ljubezni, vse drugo ne pomeni dosti, je učil Jezus.

Med počitnicami sem prebrala tudi knjigo Diego Poole: *Nova levica in krščanstvo*. Piše o hitrem spreminjanju življenjskih vrednot in miselnosti. Evropa nima več skupne krščanske kulture in enotnega vrednotenja. Nove norme in pravila spodrivajo stoletja stare tradicije. Ni čudno, da ljudje tožijo, češ da nihče več ne ve, kaj je prav in kaj ni. Otroci ne vedo več, koga naj poslušajo, in učitelji ugibajo, kaj zahteva trenutna politična korektnost. Starši se ne upajo disciplinirati otrok in učenci tepejo učitelje. Moralne vzgoje ni več ne doma in ne v šoli. Zahodna demokratična krščanska kultura, ki nas je združevala, se zdaj podreja miselnosti vedno novih manjšin. Posebno vloga žensk se je spremenila. Vloga matere in gospodinje je bila v preteklosti glavno in spoštovano poslanstvo žensk. Tehnologija je omogočila, da ni več težkih del, in da ženske lahko tekmujejo z moškimi na vseh področjih. Zdaj so ženske preobremenjene, ker se borijo za uspeh v kuhinji, pri otrocih in v službi.

Avtor knjige pravi, da se ženske čutijo kot manjvredni moški, če ne napredujejo v službah tako kot moški. Ženske prezrejo pomembnost matere in gospodinje, kot bi se sramovale svoje ženske fizične, čustvene in miselne strukture. Ženske so po naravi bolj čuteče, nežne, razumevajoče in potrpežljive z otroci, toda teh sposobnosti in vrlin sploh ne omenjajo. Pozabljamo, da je vzgajanje bodočih rodov najpomembnejša življenjska vloga vseh živih bitij.

Življenje je kratko. Ko se konča naša delovna doba, so hitro pozabljeni vsi naši službeni uspehi, priznanja in diplome. Nikomur nismo več pomembni, z nikomer več ne tekmujejo, nihče nas več ne posluša. Ostane samo družina in vezi, ki smo jih spletili z otroci v času njihovega odrasčanja. Mogoče smo potrošili ves čas za uspeh in ugled v službi; mogoče smo zgradili lepo hišo, toda

vprašanje je, če je ta hiša prijeten dom za družino, kamor se otroci vračajo s svojimi družinami. Mogoče pa je velika hiša zdaj prazna, ker so se otroci od nas naučili, da ni časa za družino, če hočeš uspeti v službi. Mogoče res preveč hitimo za boljšim kruhom in pozabljamo nase in na otroke. Jezus pravi: Človek ne živi samo od kruha.

»Vse mi gre danes narobe.«

Tako se potožim Zdravki. Pa zakaj misliš, da bi tebi moralo vedno iti vse prav, me zavrne Zdravka. Ne vem, zakaj me je njen odgovor presenetil. Nisem bila več slabe volje. Mogoče res rabim opomin, da nisem bila hvaležna, ko mi je vse gladko teklo. Tudi nisem pomislila na ljudi, ki jim gre še veliko bolj narobe. Včasih je mogoče prav, da se kaj zatakne in nehamo hiteti po gladki cesti.

Have a go! – Poskusi!

Ko so vprašali Walta Disneya, če zna igrati trombon, je rekel: Verjetno da znam, a še nisem poskusil.

Strah pred neuspehom nam pogosto brani, da bi poskusili, kar se nam zdi nemogoče.

Če ne gre tako, poskusi na drug način, je sin Marjan učil svojega sina Janeza. Če delaš iste napake, boš vedno neuspešen. Menjaj način in poskusi še enkrat.

Vlado, rudar opalov, se je pritoževal, da njegov sin ni dober prodajalec opalov. Sem ga peljal v Ameriko in prvi kupec ni bil zainteresiran, drugi je rekel, da so opali predragi, tretji ni imel kupcev. Moj sin se je hotel vrniti domov, a jaz sem mu rekel: Pojdi od enega do drugega. Če jih sto reče ne, bo eden mogoče rekel ja. Tako sva našla tistega, ki je kupil vse po dobri ceni.

Zavist

S sinom Marjanom sva govorila o ameriški politiki in kako ljudje vedno nekaj iščejo, da bi preprečili uspeh posameznikov. Ljudje so kot rakci, ki skušajo splezati iz vode. Eden drugega vlečejo za rep, da ne bi kdo prvi zlezal na vrh, pravi Marjan.

Kaj češ, ko smo pa vsi obremenjeni s sedmimi poglavitnimi grehi in eden od teh je zavist, sem mu rekla.

Zavist se mi zdi zapravljanje časa, pravi Marjan. Jaz občudujem ljudi, ki so uspešni in jih skušam posnemati. To je najcenejša in najboljša šola zame. Vedno iščem nove ideje. Poslušam uspešneže in vzamem, kar meni prav pride.

To me je spomnilo na sosedo Ljubico. Takrat, pred petdesetimi leti, so v Lightning Ridge prišli mnogi ne-angleško govoreči priseljenci. Jaz sem učila v šoli in nekdo iz občine me je povabil, da bi kot predstavnica teh emigrantov kandidirala za svetnika na občini. To sem odklonila, vendar sem šla na občinski sestanek, ker so odločali, katero cesto bodo najprej asfaltirali. Nekdo mi je rekel, naj povabim na sestanek vse iz moje ulice, da bomo glasovali za našo cesto in bomo tako najprej na vrsti. Povabila sem vse, a edino Ljubica ni prišla. Svoji najboljši prijateljici je zaupala tole: »Ne grem na sestanek. Cilka ima vse, a ceste ne bo dobila.«

Seveda tudi Ljubica ne bi dobila ceste, a njej je več pomenilo to, da je jaz ne bi dobila. Uboga Ljubica je mislila, da smo našli dosti opalov in da nam gre že tako preveč dobro.

Avstralci temu pravijo: *Cut off your nose to spite your face*. To pomeni, da delaš nekaj iz zavisti in maščevalnosti, čeprav to tebi škoduje. Vsak dan je Ljubica bila pri meni in smo v prostem času pretresale zaboje opalne rude. Jože je delal na novo odkritem opalnem polju, kjer je sicer bilo veliko opalne rude, a malo vrednosti. Prej so bili rudarji navajeni na najdbe enega ali par kamenčkov na enem mestu, tu pa so bile žile opala, ki so nosile veliko rahlo obarvanega silikata, a malo dobrega opala. Uboga Ljubica se je štela za mojo najbližjo prijateljico. Žal mi je, da sem ji povzročila bolečine, ki so bile posledica zavisti. Ko namreč grešimo, vedno najbolj ranimo sebe.

Strah

Prebrala sem knjigo Sarah Helme: *If this was a woman. Inside Ravensbrücke: Hitler's Concentration camp for women*.

Sarah predstavi ljudi druge svetovne vojne v celotni življenjski podobi, kajti v vsakem človeku je veliko dobrega in tudi kaj slabega.

Piše o trpljenju zapornic in o delu paznic, stražark.

Na primer: Revni Nemki brez dela je bila dana možnost, da postane državna uslužbenka v lepi uniformi s primerno visoko plačo in celo z mero ugleda in oblasti. V času vojne stiske je sama skrbela za preživetje otrok in družine. Seveda se je mnogo žensk veselilo take priložnosti. Nekatere so postale paznice v koncentracijskih taboriščih. Postale so priča vse bolj krutih načinov mučenja in ubijanja. Vedno več krutosti se je tudi od paznic pričakovalo. V njih je naraščal strah. Hitlerjev moto je bil: Samo v strahu so ljudje ubogljivi. Te ženske so postale ubogljive, ker so na lastne oči videle, kakšne so posledice neubogljivosti. Strah jih je bilo za svoje in zase. Bale so se nadrejenih in sodelavcev, ker bi eni ali drugi lahko zasledili kakršenkoli izraz njihovega upiranja ali nezadovoljstva. Vsak izraz usmiljenja do zapornikov bi lahko bil katastrofa za njihovo družino. Pokazati so morale navdušenje nad vedno bolj krutim ravnanjem z zaporniki.

Strah je najmočnejše orožje.

Vsi diktatorji so vedno zahtevali totalno poslušnost. Stalin je dal pobiti vsakega, ki ga je sumil, da je proti njemu ali da bi hotel prevzeti njegovo mesto. Tisti, ki smo živeli pod komunizmom, tudi poznamo ta strah. Se spomnim, kako je po vojni procesija črnih rut s sklonjenimi glavami šla k maši za vse svete. Matere so žalovale za sinovi, ki jih je stalinistični Titov režim pomoril po vojni. Nobena teh mater se ni upala javno jokati ali omeniti imen svojih sinov. Kot da niso nikdar živeli. Celo doma se o tem ni smelo govoriti. Te matere so v strahu molile za njihove še žive otroke. Postale so ubogljive, ker jim je režim pokazal, kakšne so posledice neubogljivosti.

Bias – pristranost, nagnjenost, predsodek

Ljudje pričakujemo, da bodo naši voditelji nepristranski in ukrepali tako, kot mi mislimo, da je prav. Seveda ima vsak svoj prav. Človek, ki misli in dela, je vedno do neke mere pristranski in želi do neke mere,

namerno ali nenamerno, uveljaviti lastne ideje o tem, kaj je prav, in kaj ni. Ker smo vsi tudi predstavniki enega dela družbe, je prav, da to družbo predstavimo skupnosti z vsemi posebnostmi in potrebami. Ker se zavedamo, kaj večina smatra za prav in kaj za narobe, skušamo zavestno usmerjati svoje misli in dejanja tako, da bo čim več ljudi zadovoljnih. Postavljamo zakone in predpise kot nekako mejo med dobrim in slabim. Tako ublažimo razlike posameznikov glede pravičnosti in primernosti. Vsi prihajamo s svojimi genetskimi nagnjenji, iz določenega okolja in smo rezultat določene vzgoje. Usmerjamo svoja osebna nagnjenja k skupnim vrednotam, vendar so vsa naša dejanja nehote do neke mere osebno obarvana.

Moji možgani so krivi

Gledala sem zanimivo dokumentarno oddajo: *My brain made me do it*. Ko se poruši ravnotežje med možganskimi centri, se mnogokrat pojavijo nagnjenja, ki vodijo v nezaželene smeri. *Addiction* je pogosto posledica take neuravnovešenosti. Človek se zaveda škodljivih posledic, a možgani ga vodijo v napačno smer. Spremembe v možganskih centrih povzročajo spremembe v našem fizičnem, socialnem, moralnem in čustvenem svetu. Naša vzgoja in izobrazba nam do neke mere pomagata pri odločitvah glede škodljivih in kaznivih dejanj, toda možganska neuravnovešenost nas sili v škodljiva dejanja.

Znanstveniki pravijo, da je tudi seksualna usmerjenost lahko posledica možganske strukture in možganskih bolezni. Na primer: Pedofil je bil obsojen na zaporno kazen. Njegov zdravnik je hotel raziskati njegove možgane. Našel je velik tumor ki mu je preprečil razsodno delovati. Ko so odstranili tumor, ta človek ni več imel pedofilskih nagnjenj. Njegov primer je pokazal, kako fizična sprememba v možganih vpliva na naša dejanja.

Jutranji pozdrav vsem, ki vas imam rada!

Piše Danica Petrič

Ura je štiri zjutraj. Tiho se iz spalnice splazim dol v kuhinjo in »preberem« svoje jutranje molitve iz knjige »Misli za vsak dan«. Na strani 174 sem prebrala, da je spoved dejanje ponižnosti od upornega nauha. Gospod, zato te prosim, daj mi ponižnosti...

Ko stopim pod krošnjo velikega drevesa, se zavem, kako zelo sem majhna. Kaj bi se torej napihovala in delala močno in veliko? Hvala Bogu, mi je kmalu v življenju bilo dano spoznati: »Vijolica ponižna v grmu skriva se, oponašaj cvetko malo, ponižaj rada se!« Tako se kar dobro počutim v zadnjih vrstah v cerkvi, pri zadnji mizi v klubu ali v dvorani.

Nadalje sem v tej isti knjigi prebrala, da je v naših očeh luč, s katero v vseh stvareh vidimo Tebe, nebeški Oče. To je vera. Na to lučko moramo vedno paziti. Ko pridejo težave, bolezen in strah, ta lučka močno utripa. Toda varuje jo molitev. Začutili bomo, da bo vse dobro!

Prosim vas, pri molitvi ne drdrajte! Če bi drdrali, ko se z nekom pogovarjate, saj vas ne bi nič razumeli. Še sebe bi ne dohajali. Vzemite si čas za molitev.

»Ko molite rožni venec (mnogi mislijo, kako je to dolgočasna molitev!), se vedno zavedajte, da se otrok nikoli ne naveliča klicati: »Mama!« Eno je važno, da se naučimo rožni venec prav moliti. Če res ljubim, se ne bom nikoli naveličal ponavljati: »Zdrava, Marija« (Franc Sodja).

In nadalje berem, da so krasni tisti ljudje, ki imajo veliko izkušenj. Naučili so se že, da morajo biti zelo potrpežljivi. Ničesar ne delajo z naglico. Ne uporabljajo sile. Navkljub vsemu pa so pogumni...

Antoine de Saint – Exupery je v pravljici, ki je namenjena otrokom in odraslim, v eni od modrosti Malega Princa, ki je se pogovarjal z vrtnico, zapisal: »Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno.«

Kličem Vam mir in vse dobro v Vaše domove in se še kaj oglasim.

Mir z vami!

Ko včasih ne morem spati, molim rožni venec, in kmalu nazaj zaspiš. Če pa sem vznemirjena, mi po glavi roji nešteto spominov. Tako sem enkrat, kot to pogosto počnem, molila za mojega pokojnega moža Jožeta. Spomnila sem se, kako sva bila kot mlada zakonca prismuknjena. Prepirala sva se in včasih kuhala mulo ter tudi po tri dni nisva govorila. To so bili kar mučni dnevi, ko sva čakala, kdo se bo prvi opravičil. Jaz sem bila prepričana, da se moti Jože in da imam jaz prav, on pa je mislil, da se moram opravičiti jaz. Pravi začarani krog...

Ob nedeljah sem pomagala obleči otroke za k sveti maši in s seboj smo vzeli še sosedo, teto Angelco Torjan, ali pa smo spotoma pobrali še Marijo Matešič, če smo jo videli, da čaka avtobus za v Merrylands. Prijazno sva govorila z otrokoma, Angelco in Marijo – a ne drug z drugim. Trma, vam rečem!

Med sveto mašo pa se je tudi za naju vedno zgodil čudež, ko si je bilo treba podati roko in izreči drug drugemu »Mir s teboj!«. Pogledala sva si v oči, si segla v roke in prepir je bil pozabljen. Resnično, od svete maše ne more nihče oditi isti. Vedno se te dotakne Božja beseda, ki ti vlije upanje in ti da pogum za lepši in boljši jutri, za nov teden, ki je pred teboj – do naslednje svete maše, kjer lahko spet prejmeš malo te »Božje medicine«.

Seveda pa je potrebno vsak dan moliti, zaupati in kaj duhovnega prebrati.

Kobila z žrebičkom in kocka sladkorja

Moj brat Leopold je upokojeni električar in rad obuja spomine. Nedavno mi je povedal prigodo, ob kateri sva se oba iz srca nasmejala. Leopold in prijatelj inženir Opeka sta na Planini pri Postojni pila kavico v bifeju, ko pride k njima znanec in jima reče: »Kobila pri Kovačevih je ravno dobila žrebička. Pojdi ga pogledat, kako je ljubeč!« In ko sta popila kavo, sta res šla h Kovačevim, kjer jima je gospodar dal nekaj

kock sladkorja za kobilu. Ko je inženir Opeka dal kocko kobili, jo je sprejela, ko pa jo je hotel dati moj brat, je zahrkala in postala nemirna. Brat je umaknil roko, ko je videl, kako je kobila po rojstvu žrebeta občutljiva, ker ga ni poznala. Inženir Opeka pa je rekel: »Pa kaj se bojiš? Daj sem sladkor, ji ga bom jaz dall!« In res, dal ji ga je, a kobila ga je ugriznila in mu poškodovala dva prsta na roki. Brat ga je moral takoj peljati k zdravniku v Ljubljano. Drugi dan v službi pa je brat šel k njemu v pisarno, da bi videl, kako je

z njim. Smejal se je, češ, kaj si se delal junaka, zdaj pa imaš... Inženir pa mu je rekel: »Kaj se režiš? Ti ne veš, kako me roka boli! Pa glej, da ne boš nikomur povedal, da me je ugriznila kobila. Reci, da me je stroj...!«

In potem sva z bratom modrovala, kako ni nikoli dobro hraniti živali, ki te ne pozna in da tudi ni pametno delati se junaka. Lepe pozdrave iz Sydneya,

Danica Petrič

Starosti ali boleznij naj nas ne bo strah in ne sram

Danijela Hliš

Že več kot deset let sodelujem pri Dementia Australia in drugih organizacijah, ki se ukvarjajo z raziskavami, ki poučujejo o demenci, in tudi jaz delim svoje znanje, obiskujem ljudi, ki živijo z demenco, pišem knjige (SPOMINČICE) o tem in tudi predavam.

Kdo lahko zbolijo? Ti in jaz. Ali lahko demenco preprečimo? Ne. Ali jo lahko pozdravimo? Ne. Ali sploh vemo, zakaj zbolimo? Ne, na žalost ne poznamo vzroka. Preveč je teh NE!

Demenca (poznamo jih več kot sto, med njimi Alzheimer) je kronična napredujoča možganska bolezen, ki prizadene višje možganske funkcije, kot so spomin, mišljenje, orientacija, razumevanje, računske in učne sposobnosti ter sposobnosti govornega izražanja in presoje. Njena najpogostejša oblika je Alzheimerjeva bolezen, ki predstavlja več kot 65 odstotkov demenc.

Pri nas v Avstraliji imamo združenje DEMENTIA AUSTRALIA. Jaz sem članica te organizacije, ki predstavlja več kot 425.000 Avstralcev, ki živijo z demenco in okoli 1,2 milijona Avstralcev, ki le tem pomagajo v vsakdanjem življenju kot skrbniki ali skrbnice. Dodamo lahko tudi okoli 25.100 Avstralcev, ki imajo Younger onset demenco. Bolezen se lahko pojavi pri 40 ali 50 let starih ljudeh.

V letošnjem novembru sem v Melbournu prisostvovala na dveh srečanjih. Eno je bilo srečanje ljudi, ki se zanimajo za enakopravnost v zdravljenju, ne glede na to ali znamo dobro angleščino ali ne. Na fotografiji smo ženske po rodu iz Grčije, Slovenije, Italije in Kitajske. Kot veste, so recimo ljudje iz teh dežel dobro

Helena, Tina, Danijela, Cristina, Ada

organizirani, kar se tiče staranja in nege in imajo svoji kulturi primerne domove za ostarele. Mogoče ga bomo enkrat tudi mi spet imeli.

Nekaj kar pa nujno potrebujemo, je to, da se vsi priseljenci kot ste vi in jaz bolj zanimamo za sodelovanje pri znanstvenih raziskavah, kajti moramo najti zdravilo za demenco, moramo se naučiti vse o bolezni, da lahko potem boljše živimo. Zavedati se moramo, da brez poskusov, raziskav, in našega sodelovanja ne bomo dosegli zaželenih rezultatov.

Delam po 20 ur (neplačano) na teden že več kot deset let in se učim in delim z drugimi. Jaz se trudim pomagat Slovincem, Italijanom, Francozom, ker to so jeziki, ki jih tekoče obvladam in seveda angleško. Veliko ljudi ostane v starosti samih in težko je razumeti naš sistem My Age Care pa ACAT, da dobimo pomoč na dom; kako sodelovati pri raziskavah o zdravju, demenci,

starosti in podobno. Na CULTURALLY AND LINGUISTICALLY DIVERSE (CALD) DEMENTIA RESEARCH CONSULTATION WORKSHOP smo se srečali znanstveniki, politiki, zdravniki in drugi ter skušali najti nekaj rešitev.

Drugo srečanje pa je bilo za raziskovanje, ki ga delam s skupino z univerze Melbourne, in se imenuje DEMENTIA IN THE PUBLIC DOMAIN. Te raziskave so ugotovile, da veliko ljudi še vedno nepravilno misli, da je demenca normalni del staranja. Veliko ljudi, rojenih v drugih deželah, ki se sedaj tu v Avstraliji starajo, nočejo niti priznati, da imajo to bolezen, ker se bojijo, da jih drugi ne bodo več sprejeli in se jih bodo izogibali. Veliko ljudi napačno razume to bolezen in mislijo, da postane človek hitro popolnoma odvisen od negovalca, a ne vedo, da obstajajo zdravila, ki pomagajo, da bolezen bolj počasi napreduje, in da pomagajo tudi vaje za možgane, itd.

Zadnjih nekaj let postajajo zelo znani in pomembni programi kot so DEMENTIA FRIENDLY COMMUNITIES & BECOME DEMENTIA FRIEND:

www.dementiafriendly.com.au

in vas vabim, da se nam pridružite.

KAKO ZMANJŠATI NEVARNOST, DA ZBOLIMO ZA DEMENCO, kaj lahko naredimo sami? Tudi v starosti sta priporočljivi čim večja psihična in telesna aktivnost. Raziskave kažejo, da intelektualno delo v starosti odloži pojav bolezni, tako da se demenca pojavi kasneje, kot bi se sicer. Vsekakor velja omeniti uravnoteženo prehrano z zadostno količino vitaminov in mineralov ter dosledno izogibanje škodljivim razvadam, kot sta alkohol in kajenje. Tudi pri že ugotovljeni demenci je pomembno, da čim dlje ostanemo aktivni in se v okviru svojih zmožnosti ukvarjamo z dejavnostmi, ki nas zanimajo: skrbite za svoje srce, bodite fizično aktivni, uporabljajte vaje za možgane, imejte čim bolj zdravo prehrano in druženje z ljudmi je zelo priporočljivo.

Kupite lahko mojo dvojezično knjigo Forget-me-nots/Spominčice. Dobite jo tudi v Baragovi knjižnici v Kew in se malo naučite o ljubezni, ki je tako potrebna vsem, ki se starajo in so sami, in kako si lahko med sabo vsi pomagamo in ne zapustimo/pozabimo tistih, ki imajo demenco. Izgubiti spomin ni tako hudo; izgubiti prijatelje in družino zaradi bolezni, je najhujše.

Bog z vami – in vsem topel pozdrav.

Danijela Hliš, november 2018

ZNATI DAROVATI je najpomembnejša sposobnost, ki se je lahko naučimo.

To je, kakor bi se naučili postati sejalcji sreče. V teh dneh obstaja dar za vse, tudi za tiste, ki se zdijo pozabljeni. Toda vsak praznik ali obletnica lahko postane priložnost, da obdarujemo tiste, ki jih ljubimo. Ne darujemo samo stvari: lahko darujemo življenje, veselje, dobroto, nasmeh, besedo ... tako moremo potrditi resničnost svetopisemskih besede: »Večja sreča je dajati kakor prejemati« (Apd 20,35).

Dar, pripravljen z ljubeznijo, je zastonjski dar in nima drugih ciljev.

Drugemu izpove našo ljubezen, našo željo, da bi vstopili v skupnost z njim.

Tako postane znamenje Božje ljubezni, ki vsakdan daje, da sonce vzhaja nad dobrimi in hudobnimi in ne pričakuje nič v zameno. Darila, ki si jih te dni podarjamo, so znamenje, da obstaja izvir vsakega daru;

Božje srce, ki se nam želi popolnoma darovati v božični skrivnosti in se nam vsak dan daruje v evharistiji.

MATICA POKOJNIH

od novembra 2017 do novembra 2018

VICTORIA (VIC)

ROBERT BAČIČ

r. 07.06.1938 Paz pri Pazinu
u. 27.10.2015 Melbourne

MATIJA KOLAR

r. 13.12.1940 Mačkovec pri Suhorju v Beli Krajini
u. 26.02.2017

IRENE DEEV roj. JERIN

r. 28.06.1957 Albury, NSW
u. 16.06.2017 Melbourne

RUDI KALC

r. 23.07.1933 Kuteževo pri Ilirski Bistrici
u. 11.10.2017 Wodonga

MARTINA MICOMONACO roj. TELIČ

r. 17.05.1945 Iga vas pri Starem trgu
u. 18.11.2017 Heidelberg

ANICA SMRDEL roj. MIKLIČ

r. 02.02.1939 Mlaka pri Kočevski Reki
u. 28.11.2017 Heidelberg

MARIJA BUBNIČ roj. POLES

r. 06.07.1934 Hotična pri Kozini
u. 29.11.2017 Altona North

FRANC JELOVČAN

r. 21.09.1938 Zgornja Besnica
u. 02.12.2017 Sunshine

JOŽE RAMUTA

r. 10.02.1943 Semič
u. 05.12.2017 Geelong

MAX BEZLAJ

r. 05.10.1935 Ljubljana
u. 19.12.2017 Pascoe Vale

ANTON VALHER

r. 18.04.1936 Veliki Boč pri Selnici ob Dravi
u. 23.12.2017 Highett

ANNA (ANICA) KOLAR roj. BIBIČ

r. 15.07.1941 Štajerska
u. 02.01.2018 Geelong

ALOJZ (LOJZE) KOROŠEC

r. 30.05.1936 Jeršanovo na Blokah
u. 16.01.2018 Brunswick

FRANC KEREČ

r. 30.09.1925 Šolinci pri Gornjih Petrovcih, Prekmurje
u. 18.01.2018 Sunshine North

JOŽEF (PEPI) HERVATIN

r. 20.05.1927 Starod pri Podgradu
u. 26.01.2018 Plenty

EDVARD HRVATIN

r. 12.02.1928 Trepčane
u. 31.01.2018 Keilor Downs

MARIO PODGORNIK

star 86 let
u. 22.02.2018

DRAGO DAVID TEKLIČ

r. 24.10.1962
u. 24.02.2018 Reservoir

MARTA OSTROŽNIK roj. ŠAJN

r. 04.01.1933 Knežak
u. 27.02.2018 Heidelberg

ALOJZ HRIBERNIK

r. 04.03.1936 Špitalič pri Slovenskih Konjicah
u. 04.03.2018 Frankston

**Molitev na
pokopališču Keilor
za pokojnega patra
Bazilija, pokojne
sestre ter vse pokojne
slovenskega občestva:
p. Ciril, p. David,
nadškof Stanislav
Zore ter provincial
p. Marjan Čuden,
26.11.2018.**

FRANK VALENČIČ

r. 01.04.1934 Šembije pri Ilirski Bistrici
u. 05.03.2018 Traralgon

DAVID MICHAEL BERGOČ

r. 22.07.1968 Melbourne, Victoria
u. 10.03.2018 Clayton

ANA KAPAUN roj. LIPOVNIK

r. 21.04.1927 Maribor
u. 23.03.2018 Mt. Waverley

VIDA KOSHIR (KOŠIR) roj. ČERNIGOJ

r. 10.03.1920 Trst, Italija
u. 30.03.1918 Prahran

ZDENKA (STELLA) AGAPITO roj. KONTIĆ

r. 26.06.1946 Marčenegla, Hrvaška Istra
u. 06.04.2018 Box Hill

ALBINA STARC roj. BUCAJ

r. 29.01.1929 Zanimgrad pri Koprur
u. 08.04.2018 South Morang

ANA FATUR roj. REBEC

r. 01.07.1928 Trnje pri Pivki
u. 20.04.2018 Ringwood

IVANKA NANUT roj. STERLE

r. 05.06.1935 Markovec v Loški dolini
u. 20.04.2018 Forest Hill

ERMINIJA CRNAC roj. RENKO

r. 17.07.1928 Slavje pri Kozini
u. 09.05.2018

LUIGI (SLAVKO) VERSA

r. 21.05.1933 Prosek pri Trstu
u. 14.05.2018 Melbourne

SERGIO AGAPITO

r. 15.02.1941 Marčenegla, Hrvaška Istra
u. 21.05.2018 Donvale

EDDIE LUDVIK

r. 13.06.1959
u. 21.05.2018

TEREZA SMOLICH (SMOLIČ) roj. PEKOLJ

r. 20.05.1929 Vavpča vas pri Dobrničur
u. 31.05.2018 Heidelberg

AVGUST (GUSTI) VINKO

r. 27.07.1931 Šafarsko pri Razkrižjur
u. 30.05.2018 St.Albans

BERNICE MARY CECILIA CLARE BRALETITCH roj. DOHERTY

r. 01.04.1944 Echuca, Victoria
u. 06.06.2018 Box Hill

MARIA TERNAR roj. GJERKEŠ

r. 13.11.1926 Gomilica pri Turniščur
u. 10.06.2018 Melbourne

STANKO VRBNJAK

r. 07.11.1931 Ljutomer
u. 23.06.2018 Melbourne

NATALIA OGRIZ roj. TONČIČ

r. 18.06.1943 Smrje pri Pivki
u. 24.06.2018 Geelong

VALENTIN LENKO

r. 06.02.1936 Ljubno ob Savinjur
u. 05.07.2018 Mulgrave

MARIJA URŠIČ roj. SEDEJ

r. 01.07.1935 Poče pri Cerknem
u. 06.07.2018 Melbourne

IGNAC (NACE) KALISTER

r. 22.09.1932 Juršče pri Pivki
u. 08.07.2018 Heidelberg

SONJA KORČE roj. SMRDEL

r. 03.05.1934 Selce pri Pivki
u. 28.07.2018 Melbourne

IRENA TRATNJEK roj. SIMON

r. 23.06.1940 Pince-Marof pri Lendavur
u. 30.07.2018 Yarrowonga

ŠTEFAN SRNEC

r. 20.08.1929 Gibina pri Razkrižjur
u. 06.08.2018 Caulfield

DRAGA FELICISSIMO roj. MRŠNIK

r. 20.11.1935 Smrje pri ilirski Bistricur
u. 06.08.2018 Kew

ANTON TOMŠIČ

r. 14.04.1931 Koritnice pri Knežakur
u. 16.08.2018 Wantirna

FRANCIS (FRANK) FAVIER

r. 16.08.1926 Melbourne, Victoria
u. 25.08.2018 Bright

IVAN JOHN HAJEK

r. 20.03.1930 Bosanski Novi, Bosna in Hercegovinur
u. 09.09.2018 Avondale Heights

CARLO KOMIČ

r. 24.08.1920 Števerjan
u. 21.09.2018 Melbourne

ALBIN SMRDELJ

r. 18.02.1928 Palčje pri Pivki
u. 23.09.2018 Footscray

MARJAN KONTELJ

r. 10.09.1933 Ljubljana
u. 26.09.2018 Geelong

VINKO LAVRIČ

r. 15.07.1940 Loški potok
u. 29.09.2018 Heidelberg

MIRA ZAGORC roj. JAMNIKAR

r. 04.03.1938 Muta na Koroškem
u. 10.10.2018 Melbourne

DRAGO BARBIŠ

r. 20.10.1932 Šembije
u. 08.10.2018 Richmond

JOŽE VARGLIEN

r. 13.10.1935 Puži pri Opatiji
u. 18.10.2018 Box Hill

MIRO MEDICA

r. 04.03.1931 Radohova vas pri Pivki
u. 19.10.2018 Ringwood

DUŠAN BAUER

star 57 let
u. 20.10.2018

JOŽE KOCJANČIČ

r. 22.09.1935 Hrastovlje pri Koprju
u. 05.11.2018 Footscray

STJEPAN MILANOVIĆ

r. 18.12.1957
u. 08.11.2018 Geelong

ELSA GOMIZEL roj. PIPAN

r. 10.02.1930 Križ pri Sežani
u. 13.11.2018 Doncaster

ALOJZ GAŠPERIČ je umrl letos, 2018, v Geelongu,
živel je v mestecu Torquay.

WESTERN AUSTRALIA (WA)**SLAVKO OREHOVEC – ROBERTSON**

r. Ljubljana
u. Perth

DANICA MAURICH roj. CEK

r. november 1929 Prestranek, Slavina
u. 23.07.2018 Nedlands

NEW SOUTH WALES (NSW)**JANEZ MAJDIČ**

r. 14.03.1942 Podgorica
u. 08.07.1962 Goulburn

BORIS MAŠEK

r. 01.03.1940 Rakek
u. 10.08.2002 St. Johns Park

JILL OBREZA

r. 5.8.1943
u. 8.6.2016 Kahibah

ANTON GRČAR

r. 18.01.1940 Dragomelj
u. 03.12.2016 Wollongong

ALOJZIJA PRUGOVEČKI roj. BERKOPEC

r. 15.2.1951 Praprot pri Semiču
u. 24.3.2017 Greenwich

DIANE ELIZABETH DEGGENS roj. ŠMUC

r. 15.7.1964 Paddington
u. 21.5.2017 North Sydney

FRANK MIKLAVČIČ

r. 6.10.1920 Planina pri Rakeku
u. 30.11.2017 Sydney

LUDVIK KASTELIC

r. 15.8.1930 Šembije pri Knežak
u. 3.12.2017 Ashfield

EMIL LOZEJ

r. 8.4.1935 Vojščica
u. 16.12.2017 Smithfield

JOŽE KLEMENC

r. 2.2.1932 Ribnica na Pohorju
u. 7.1.2018 Warilla

JOŽE ŽUŽEK

r. 13.11.1938 Mali Ločnik pri Turjaku
u. 20.1.2018 Queanbeyan

ANTON – TONY GORJUP

r. 3.6.1932 Kanalski Vrh
u. 22.1.2018 Manly

ZOFIJA BRKOVEC, roj. NADLUČNIK

r. 14.10.1928 Ljubljana
u. 3.2.2018 Westmead

JOŽEF MAVLAK

r. 14.3.1930 Muta
u. 5.2.2018 Central Coast

FRANC OMERS

r. 27.11.1930 Ljubljana
u. 13.2.2018 Ashbury

MARIJA – MARA FERJANČIČ, roj. ŠTOK

r. 7.9.1930 Kranj
u. 14.2.2018 Liverpool

DANICA SLAVEC, roj. MILAVEC

r. 23.1.1926 Mala Bukovica pri Ilirski Bistrici
u. 24.2.2018 Georges Hall

RENATO LEGIŠA

r. 2.8.1930 Medja vas, Štivan pri Devinu
u. 19.3.2018 Wollongong

ZORA FIRM

r. 2.8.1926 Hrušica pri Il. Bistrici
u. 5.4.2018 Mittagong

DR. ZVONIMIR (ZVONE) HRIBAR

r. 8.2.1921 Ljubljana
u. 29.4.2018 Wagga Wagga

FRANC OBID

r. 31.1.1932 Zagon pri Postojni
u. 2.5.2018 Mt. Druitt

ANTON KONDA

r. 25.8.1925 Lokvica pri Metliki
u. 6.5.2018 Croydon

IVAN MAKOVEC

r. 16.8.1936 Budanje
u. 10.5.2018 Kogarah

ANA JOŽKA ISKRA, roj. UDOVIČ

r. 28.7.1935 Novokračine pri Jelšanah
u. 25.5.2018 Albury

STANISLAV MALEVIČ

r. 21.1.1933 Vidošiči pri Metliki
u. 2.6.2018 Concord

FRANČIŠKA MALEVIČ, roj. BOGOLIN

r. 1.12.1928 Briga, Leskovec pri Krškem
u. 18.6.2018 Stanmore

IVAN SUŠANJ

r. 24.4.1940 Stranska vas pri Semiču
u. 18.6.2018 Concord

ALOJZIJA – GIUSEPPINA MUGERLI

r. 15.3.1925
u. 22.6.2018 Drummoyne

ALENKA MARKSEL

r. 6.7.1938 Maribor
u. 26.6.2018 Orange

DUŠAN SAVA LAJOVIC

r. 25.1.1925 Ljubljana
u. 29.6.2018 Mortlake

ANTONIJA TOPOLOVEC, roj. SKALA

r. 9.8.1925 Krvavčji Vrh pri Semiču
u. 14.7.2018 Wahroonga

JANEZ JAMŠEK

r. 8.7.1936 Celje
u. 19.7.2018 Kogarah

DRAGA CAROLINA KOCJANČIČ

r. 1940 Barbana v Gor. Brdih
u. 5.8.2018 Wahroonga

DRAGA KIRN, roj. KRESEVIČ

r. 13.12.1934 Račice pri Il. Bistrici
u. 9.8.2018 Westmead

MARIJA HRAST, roj. STRES

r. 20.8.1931 Borjana
u. 13.8.2018 Stirling, ACT

ŠTEFANIJA ŠPRAJČER, roj. HEDL

r. 27.12.1948 Selnica ob Muri
u. 2.9.2018 Kogarah

DANILO ŠAJN

r. 6.9.1926 Podstenšek pri Ilirski Bistrici
u. 10.9.2018 Campbelltown

JOŽEF NEMEŠ

r. 8.1.1945 Dolenci v Prekmurju
u. 22.9.2018 Concord

MARIJA CAVUOTO, roj. ROBAR

r. 16.7.1937 Stanovsko pri Poljčanah
u. 7.10.2018 Blacktown

JOŽICA HRASTNIK, roj. RAMŠAK

r. 10.2.1930 Celje
u. 14.10.2018 Concord

PAVLA PERCAN

r. 5.7.1930 Šmartno pri Cerkljah na Gorenjskem
u. 7.11.2018 Mount Druitt

SOUTH AUSTRALIA (SA)**MARIJA BERNIK roj. BERNIK**

r. 22.03.1922 Velendol
u. 21.04.2018 Woodcroft

FRANK GOYAK (GOJAK)

r. 08.04.1927 Golac
u. 29.04.2018 Ingle Farm

Msgr. LEONARD FAULKNER, upok. adelaidski nadškof

r. 05.12.1926 Booleroo Centre SA
u. 06.05.2018 Adelaide

OLGA POKLAR roj. BOŠTJANČIČ

r. 05.02.1933 Zabiče pri Ilirski Bistrici
u. 13.05.2018 Adelaide

FRANC ŽELEZNIK

r. 15.10.1928 Gornja Košana
u. 19.05.2018 Seaton

FRANCESCO (FRANC) VIDMAR

Star 90 let
u. 23.06.2018 Adelaide

MARIJA PAHOR roj. IVANČIČ

r. 18.09.1936 Male Loče pri Podgradu
u. 24.06.2018 Lockleys

BIANCA GALIČ

r. 13.10.1925 Dolo pri Benetkah, Italija
u. 19.07.2018

CIRIL GALIČ

r. 08.07.1924 Dobrunje pri Ljubljani
u. 17.08.2018

JANEZ (IVAN) ZAGORC

r. 24.04.1928 Vrhpolje pri Šentjerneju
u. 30.08.2018 Daw Park

ALOJZ (LOJZE) HRVATIN

r. 10.05.1928 Pavlica pri Ilirski Bistrici
u. 31.08.2018 Glen Osmond

FRANČIŠKA (FRANCA) KLOBAS

r. 16.12.1928 Golac
u. 02.09.2018 Adelaide

PAULA PAGON roj. OBERSTAR

r. 30.01.2018 Jurjevica pri Ribnici na Dolenjskem
u. 15.09.2018

SHARLOTE (LOTTE) AHLIN roj. VON PLAUTZ

r. 01.01.1927 Celje
u. 13.10.2018 North Plympton

MALCOLM STEMBERGER

r. 13.04.1950 Reka (Hrvaška)
u. 03.11.2018 Adelaide

QUEENSLAND (QLD)

VIKTOR ŽIVEC

star 88 let, Sežana
u. okt. 2017 Brisbane

MARIJA JURŠEVIČ, roj. STRAŠEK

r. 3.3.1922 Šmarje pri Jelšah
u. 27.11.2017 Brisbane

FRANK UŠAJ (USHAY)

r. 5.4.1928 Črniče
u. 30.11.2017 Brisbane

MIRANDA PETRIČ, roj. GRBEC

r. 2.10.1940 Izola
u. 30.12.2017 SunshineCoast

ANTON KRIVEC

r. 20.3.1942 Grletinec, Hrvaška
u. pred 15.3.2018 Gold Coast, QLD

STANKO URBANČIČ

r. 2.5.1935 Sv. Anton v Sl. Goricah
u. 9.6.2018 Gympie

JOŽEF PIVAR

r. 1.9.1935 Gornji Ivanjci, Negova
u. 26.8.2018 Gatton

MARIJA HAREJ, roj. LAHARNAR

r. 29.6.1925 Police pri Cerknem
u. 11.8.2018 Tully

HEDVIKA VELIŠČEK

r. 1.1.1927 Gorica
u. 24.9.2018 Brisbane

MILAN ŠTRASBERGER

r. leta 1939 Šmarjeta pri Novem mestu
u. 14.11.2018 Silkwood, North Queensland

AUSTRALIAN CAPITAL TERRITORY (ACT)

ZOFIJA PRIBAC, roj. SETNIČAR

r. 5.4.1933
u. 21.2.2018 Canberra

FERDINAND – FERDO STREHAR

r. 30.5.1932 Lukovica
u. 6.5.2018 Lyneham

JANEZ ČERNE

r. 28.11.1940 Orehova vas pri Mariboru
u. 6.8.2018 Braddon

KRISTINA DOMINKO

r. 3.7.1930
u. 6.11.2018 Canberra

FRANE POKLAR

r. 12.1928 Podgraje
u. 13.11.2018 Farrer

SLOVENIJA

DRAGO ZOREC

u. 15.01.2015 Ptuj

s. Marija KADIŠ FBS

r. 18.04.1950 Dobrova, Črneče pri Dravogradu
u. 09.05.2018 Brezje na Gorenjskem

p. VALERIJAN (JOŽEF) JENKO OFM, OAM

r. 06.01.1926 Ljubljana

u. 15.06.2018 Ljubljana – Marijino oznanjenje

MILAN PICELJ

star 66 let

u. 20.09.2018

ANGLIJA - UNITED KINGDOM

DANA ZOREC

u. 6.11.2017 London, UK

ITALIJA

ALBINA ZORA FIORENTINI roj. RIJAVEC

r. 17.01.1929 Trnovo

u. 01.02.2018 Italija

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRIBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600

E-mail: slovwelfare@bigpond.com

internetna stran:

www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu
od 10.00 do 12.00 ure, če se za četrtek
predhodno dogovorite.
po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: sloembassy.canberra@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanik: Jurij Rifelj
Svetovalec in namestnik: Andrej Kralj

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606

BOOK ORDER FORM

NAROČILNICA za knjigo

From Hands and Hearts

Slovenian recipes in Australia

Revised 2nd edition, by Dr Elizabeth Tomažič

A collection of over 90 traditional everyday Slovenian regional recipes contributed by Slovenians living in Australia. Over 200 pages. Revised edition features full colour photographs, English text, fully detailed, easy-to-follow instructions. Practical size, kitchen-friendly paper. Now with new wipe-clean PVC cover and improved spiral binding.

Hugely popular as a gift for younger generations or as a keepsake.

Book price \$ 80.00 + \$15.00 postage and handling

10% discount for orders of 2 or more books

I wish to order - Naročam book/books

Please, find my cheque/money order for the amount of \$

My address - Moj naslov:

Cheque/money order to: Dr Elizabeth Tomazic
17 Black Sheoak Place, LANGWARRIN, VIC. 3910 Thank you! Hvala lepa!

Phone 0408 171 990 for enquiries or email liztom1@tpg.com.au

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?

Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist

za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

TOBIN BROTHERS

FUNERALS

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155

Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

Zlati šopek zlatega jubileja blagoslova cerkve svetih bratov Cirila in Metoda, Melbourne - Kew, 21.10.2018.